

Arrest

nr. 242 803 van 23 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugene Plaskysquare 92-94/2/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. JANSSENS, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor verzoeker, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Venezolaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 14 februari 2019 België binnen met een paspoort en verzoekt op 27 mei 2019 om internationale bescherming. Op 16 december 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 17 december 2019 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Venezolaanse nationaliteit te hebben. U werd op 20 augustus 1991 geboren in Carupano in de staat Sucre. U woonde daar uw hele leven. U bent in een relatie met Y. d. V. G. R. (...). U hebt drie dochters. U hebt tot gestudeerd het laatste jaar van de middelbare school, maar haalde uw diploma niet. Nadien werkte u samen met uw halfbroer A. R. S. S. (...) als lasser in een werkplaats in uw ouderlijk huis.

Uw halfbroer, A. (...), verliet Venezuela in 2017 omwille van politieke problemen die hij en zijn vrouw J. d. J. A. V. (...) kenden. Zij verkregen op 27 september 2018 de vluchtelingenstatus. Uw andere halfbroer Y. (...) verblijft al geruime tijd in België om redenen die los staan van de situatie in Venezuela.

Nadat A. (...) vertrok kon u niet meer verder werken als lasser, omdat A. (...) het meeste ervaring had. Van januari tot juli 2018 werkte u als visser. De vakbond en de colectivo's stalen echter de brandstof en de vissen, waardoor u stopte met het werk als visser en enige tijd in de bouw werkte. U werd er echter niet eerlijk uitbetaald. Nadat ze u op een andere werf niet wilden aannemen zocht u geen ander werk meer.

U komt uit een familie van aanhangers van de oppositiepartij Acción Democrática. De halfbroer van uw grootvader aan moederskant was vroeger burgemeester van de gemeente Bermúdez, waar Carupano de hoofdstad van is. Momenteel is hij in Bermúdez gemeenteraadslid voor Acción Democrática.

In 2009-2010 nam u deel aan oppositiebetogingen in Caracas. Daarna nam u nog deel aan vier betogingen in Carupano tussen september 2018 en januari 2019.

Bij de lokale verkiezingen van 2009-2010 en 2017-2018 bood u logistieke ondersteuning aan kiezers van Acción Democrática.

Op 14 maart 2018 werd uw motorfiets omwille van politieke motieven gestolen door mensen van de vakbond en/of een colectivo.

Uw ouderlijk huis, waar u woonde met uw moeder en A. (...), werd aangevallen door mensen van de vakbond en/of colectivo. Dit gebeurde reeds vóór het vertrek van A. (...), en ongeveer nog zes à zeven keer na zijn vertrek. In augustus 2018 verhuisde u daarom samen met uw moeder, partner en dochter naar het huis van uw halfbroer P. (...). Nadien kende u geen problemen meer met vakbonden of colectivo's tot een vriend van u, L. L. (...), u verwittigde dat W. B. (...), een vakbondsleider, ermee had gedreigd u te doden als u nog betoogde. U besloot daarop het land te verlaten.

U verliet Venezuela op 12 februari 2019. U kwam op 21 maart 2019 in België aan en deed op 1 april 2019 een verzoek tot internationale bescherming.

U vreest bij terugkeer naar Venezuela problemen met uw burens. U vreest ook geen werk meer te vinden.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming de volgende documenten neer: uw paspoort (origineel), een verkiezingsposter van C. M. (...) (kopie), attesten met betrekking tot het politiek activisme van uzelf en enkele van uw familieleden (kopieën), een fiscaal attest van uw moeder (kopie), uw lidmaatschapskaart van Acción Democrática (kopie) en een USB-stick met artikels artikels en foto's.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

De reden hiervoor is dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u werkelijk gekend bent als politiek activist voor Acción Democrática. Er wordt evenmin geloof gehecht aan uw verklaringen over de vervolging die u reeds zou hebben ondergaan omwille van uw activiteiten als oppositie-activist. Uw vrees om geen werk te vinden is evenmin geloofwaardig te noemen.

Het CGVS ontkent of betwist geenszins dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en criticasters van de Venezolaanse regering. Uit de beschikbare landeninformatie (zie IACHR, Situation of Human Rights in Venezuela: Democratic Institutions, the Rule of Law and Human Rights in Venezuela - Country Report van december 2017, pag. 1; 6 t.e.m. 26; 84 t.e.m. 133, beschikbaar op <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Venezuela2018-en.pdf> of op <https://reliefweb.int> ; OCHCR, Human rights violations in the Bolivarian Republic of Venezuela, a downward spiral with no end in sight van juni 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/VenezuelaReport2018_EN.pdf of op <https://reliefweb.int> ; de COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl> ; de COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_veiligheidssituatie_addendum_20190701.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>; en OHCHR : Human rights in the Bolivarian Republic of Venezuela, van juli 2019, beschikbaar op https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session41/Documents/A_HRC_41_18.docx of op <https://www.ohchr.org> blijkt evenwel dat de Venezolaanse autoriteiten hoofdzakelijk personen viseren wiens politiek activisme verder reikt dan het louter lid zijn van een oppositiepartij, zoals daar zijn personen die een hoge functie bekleden binnen een oppositiepartij; verkozen vertegenwoordigers van oppositiepartijen; personen die in staat zijn om mensen te organiseren en te mobiliseren of die een centrale rol spelen bij de organisatie van activiteiten gericht tegen het regime; studentenleiders; professoren die openlijk uiting geven aan hun ongenoegen of deelnemen aan vreedzame protesten op het terrein van de universiteit; verdedigers van mensenrechten; personen werkzaam voor de media die betrokken zijn bij berichtgeving over demonstraties of die onderzoek doen naar corruptie detentieomstandigheden, de gezondheidszorg of voedselvoorziening; en leden van gewapende groepering waarvan vermoed wordt dat ze de oppositie steunen etc.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er sinds 2014 op regelmatige basis massademonstraties plaatsvinden gericht tegen het regime, die afgewisseld worden met spontane betogingen waarbij hoofdzakelijk geprotesteerd wordt tegen de daling van levensstandaard. Wanneer dergelijke massademonstraties plaatsvinden tracht de Venezolaanse regering deze hardhandig de kop in te drukken. Dit was ook het geval eind januari 2019. In nagenoeg iedere provincie vonden er toen tijdens en kort na de anti-regeringsbetogingen arbitraire arrestaties plaats en was er sprake van een disproportioneel gebruik van geweld. De overheid viseerde voorts jonge mannen afkomstig uit de armere buurten en wiens deelname aan de protestbetogingen zichtbaar was of wiens kritiek op de overheid viraal gegaan is op social media. Na de poging tot staatsgreep van 30 april 2019 nam de repressie van politieke tegenstanders van de het Maduro-regime opnieuw toe. Echter, nergens uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk.

De door u verklaarde politieke activiteiten zijn de volgende: u verklaart deel te hebben genomen aan betogingen in Caracas in 2009-2010, aan vier betogingen tussen september 2018 en januari 2019, en in 2009-2010 en 2017 als lid van Acción Democrática logistieke steun te hebben verschaft tijdens de regionale verkiezingen. De oom van uw moeder, C. M. (...), is gemeenteraadslid voor Acción Democrática in Carupano en u zou uit een familie komen die gekend is als oppositiegezind.

Uw politiek activisme blijkt echter niet van dien aard te zijn dat het de aandacht zou trekken van de Venezolaanse autoriteiten. Er wordt ten eerste geen geloof aan gehecht dat u werkelijk actief en zichtbaar Acción Democrática steunde door logistieke steun te verlenen bij de verkiezingen. U

verklaarde namelijk bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u sinds 2014-2015 logistieke hulp gaf bij de verkiezingen (vragenlijst CGVS, p. 1), terwijl u op het CGVS zei voor de eerste keer steun te hebben verleend bij de verkiezingen in 2009-2010. In 2015 waren het verkiezingen voor het nationaal parlement in Venezuela en op basis van de data die u gaf bij de DVZ zou het dan bij deze verkiezingen zijn dat u logistieke hulp hebt geboden. U verklaart tijdens het interview echter dat u nooit steun bood tijdens nationale verkiezingen en dat u in 2014-2015 niet hielp tijdens de verkiezingen (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Deze tegenstrijdigheid doet al afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de activiteiten tijdens de verkiezingen. In 2009-2010 waren er bovendien geen gemeenteraadsverkiezingen in Venezuela, wel in 2008 en 2013. U hebt bovendien geen foto's of documenten die staven dat u hulp bood bij de verkiezingen van 2017 (notities persoonlijk onderhoud, p. 14). Uw beperkte kennis van het politieke landschap bevestigt de ongeloofwaardigheid van uw politieke activiteiten (zie infra).

Zelfs indien het geloofwaardig was dat u *Acción Democrática* logistieke hulp bood tijdens de verkiezingen van 2009-2010, is dit reeds tien jaar geleden en kende u er schijnbaar geen problemen door. In verband met uw steun bij de verkiezingen van 2017, ging het maar over één dag van activiteiten (notities persoonlijk onderhoud, p. 14). U hebt dus geen langdurige activisme voor de partij ondernomen. U verklaart wel dat u "sinds die verkiezingen gekend was als iemand tegen de regering" (notities persoonlijk onderhoud, p. 15), maar kan dit niet staven met verklaringen over geloofwaardige vervolgingsfeiten (zie infra).

Naast het feit dat u het CGVS niet overtuigt dat u werkelijk zichtbare oppositie-activiteiten hebt uitgevoerd, kunnen er belangrijke vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaarde lidmaatschap van *Acción Democrática*. U weet niet sinds wanneer u lid bent en u kan ook niet schatten hoeveel jaar ongeveer (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u een lidkaart had, die u om onduidelijke redenen achterliet in Venezuela: "omdat ik die niet had op het moment dat ik mijn spullen verzamelde" en "ik nam mijn papieren en tussen die papieren zat die niet". Uiteindelijk verklaart u dat de lidkaart bij uw moeder moet liggen maar dat het een heel oud papier is dat u al lang bewaart en dat het niet zeker is of uw moeder dat nog gaat terugvinden. Wanneer er aangedrongen wordt om aan uw moeder te vragen om een kopie ervan te sturen, reageert u onzeker dat u dat met haar moet bespreken (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Een week na het gehoor maakt u toch een foto van uw lidkaart over aan het CGVS. Deze lidkaart stemt echter helemaal niet overeen met uw verklaringen erover. Dit is geen oud document, maar een lidkaart gebaseerd op de telling van de leden van *Acción Democrática* in 2019. Dit document is dus zeer recent. Aangezien u Venezuela verliet op 12 februari 2019, zou u dit moeten hebben ontvangen vlak voor uw vertrek. Dit lijkt echter niet mogelijk aangezien u zei dat u een lidkaart had, maar dat die oud was. De andere optie is dat deze lidkaart werd aangemaakt na uw vertrek, wat het meest plausibel lijkt. Het lijkt dus om een gesolliciteerd document te gaan, dat specifiek na het persoonlijk onderhoud aangevraagd, waarmee u dan ook niet kan aantonen dat u werkelijk lid was van *Acción Democrática*.

Het dossier van uw halfbroer A. (...) (CGVS 17/18019; O.V. 8.527.739) toont verder aan dat u nooit werkelijk een actief lid was van *Acción Democrática*. Gevraagd naar leden van *Acción Democrática* in zijn familie verklaarde hij: "Mijn moeder is lid, de oom van mijn moeder C. (...), oom W. (...), mijn oom A. (...), mijn halfbroer P. (...). De rest van mijn familie is niet meteen lid maar wel betrokken." (notities persoonlijk onderhoud 17/18019, p. 21). U werd door hem dus niet als lid van *Acción Democrática* genoemd. A. (...) legde ook attesten van *Acción Democrática* met betrekking tot het politiek activisme van vier familieleden neer. Het gaat om twee van uw ooms, uw halfbroer P. (...) en uw moeder. Opvallend genoeg legde hij geen attest neer betreffende het feit dat u politiek actief zou zijn. U verklaart niet te weten waarom uw halfbroer u niet vermeldde als een politiek actief familielid en waarom hij geen attest betreffende uw politiek activisme neerlegde, maar u verklaart wel "zich meer mee te hebben bezig gehouden" nadat uw halfbroer eind 2017 het land verliet (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Uw verklaring stemt echter niet overeen met de verklaringen die u voordien aflegde, betreffende uw deelname aan betogingen en steun bij de verkiezingen vóór 2017, en ook niet met het attest van politiek activisme dat u neerlegt. Hier staat immers op vermeld dat u sinds 2016 als activist voor *Acción Democrática* actief bent. De discrepantie tussen uw verklaringen over het begin van uw activiteiten voor *Acción Democrática* in 2017 en de inhoud van het document, dat 2016 vermeldt, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen over politiek activisme verder op de helling. Het is daarenboven duidelijk een gesolliciteerd document dat bovendien door een familielid van u werd geredigeerd. Het is bovendien opgesteld op 13 juni 2019, nadat u Venezuela al verliet, wat doet vermoeden dat het specifiek voor u werd opgesteld in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. U legt ook attesten neer van het politiek activisme van uw halfbroer A. (...), uw moeder Z. (...), uw halfbroer P. (...),

en uw ooms J. (...) en W. (...). Al de attesten van uw familieleden zijn eveneens opgesteld op 13 juni 2019. Uw halfbroer legde ook attesten neer van het politiek activisme van deze personen – allemaal opgesteld op 23 juli 2018 - en het is opmerkelijk dat er discrepanties zijn tussen de attesten die jullie neerleggen van J. (...) en van A. (...) zelf. Het attest van J. (...) dat u neerlegt vermeldt dat hij sinds 1980 actief is voor Acción Democrática, terwijl het attest dat A. (...) neerlegt 1975 vermeldt als begindatum van het activisme van J. (...). Het attest van A. (...) dat u neerlegt vermeldt bovendien niet dat hij in 2011 als jeugdsecretaris deel uitmaakte van het bestuur van de afdeling van Acción Democrática in Santa Catalina, terwijl zijn attest dit wel vermeldt. Uit voorgaande blijkt dat aan de attesten van Acción Democrática die uw politiek activisme en dat van uw familie zouden moeten aantonen weinig waarde kan worden gehecht, omdat de inhoud en de vorm vragen oproepen over de authenticiteit ervan en ze bovendien duidelijk gesolliciteerd zijn. Het feit dat ze voor alle familieleden opgesteld werden op dezelfde dag benadrukt dit gesolliciteerde karakter.

Over het politiek activisme van uw halfbroer P. (...), waarvan zijn attest van Acción Democrática vermeldt dat hij sinds 2001 politiek actief is, kan u slechts weinig vertellen. Gevraagd of P. (...) politiek actief is, verklaart u vaag dat hij altijd bij de partij passeert en helpt waar hij kan. P. (...) is echter ook gemeentearbeider voor een pro- Maduro gemeenteraad en heeft een Carnet de la Patria (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Het feit dat P. (...) voor het gemeentebestuur werkt en daar voordelen uit verkrijgt toont aan dat uw familie binnen Carupano niet dermate gekend is als oppositie-familie dat alle leden vervolging dienen te vrezen.

Uw zeer beperkte kennis van het politieke landschap en van Acción Democrática in het bijzonder bevestigt dat u geen rol vervulde als gekend politiek activist in Venezuela. U bezit namelijk niet de politieke kennis die van een dergelijk activist kan worden verwacht. Naast uw oom, C. M. (...), zijn halfbroer L. M. (...) en twee personen die C. (...) Ortiz en Manuel José heten, kent u geen andere leden van Acción Democrática in de staat Sucre of in Venezuela (notities persoonlijk onderhoud, p. 11-12). Hoewel er tijdens het persoonlijk onderhoud mogelijk verwarring was of het om persoonlijk kennen ging, blijkt uit deze verklaringen sowieso dat u geen erg actief lid van Acción Democrática bent. Aangezien u verklaart logistieke steun te hebben verleend bij de verkiezingen, zou er toch kunnen verwacht worden dat u reeds enige personen van Acción Democrática zou hebben ontmoet of er minstens de naam van zou kennen. Gevraagd naar de nationale leider van Acción Democrática, kan u deze niet noemen en vernoemt u enkel de naam van uw oom, die schijnbaar het enige door u gekende lid is van Acción Democrática. Gevraagd naar Luis Velasquez, verklaart u deze te kennen maar uw verklaringen over hem zijn erg vaag. Hij houdt zich volgens u bezig met het logistieke deel van de partij en is een leider, maar is niet zo machtig. Wanneer er u verteld wordt dat hij de leider is van Acción Democrática in Carupano, is uw reactie dat hij niet zo veel macht heeft (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Dat u niet blijkt te weten wie de leider van Acción Democrática in Carupano is, wijst weeral op het feit dat u nooit erg betrokken was bij Acción Democrática activiteiten. Luis Velasquez had trouwens in augustus 2018 een conflict met uw oudoom C. M. (...), omdat hij Monasterios verweet het regime te steunen. Velasquez probeerde hem daarom uit Acción Democrática te laten zetten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar een conflict tussen uw oudoom en Velasquez lijkt u hier echter niet echt van op de hoogte, u verklaart vaag dat u iets weet over een conflict dat iets te maken had het leiderschap maar u weet niet wanneer dit was (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Aangezien dit conflict in augustus 2018 gebeurde en er in Carupano ruchtbaarheid aan werd gegeven, want er verscheen een artikel over een in een lokale krant (toegevoegd aan het administratief dossier), is het opvallend dat u, als lid van Acción Democrática en familielid van C. M. (...), er niet van op de hoogte zou zijn.

U weet dat de oppositiekandidaat bij de verkiezingen van 2017 in Sucre Robert Alcázar was, maar buiten de Mesa de la Unidad Democrática (MUD), de oppositiecoalitie, en Acción Democrática, die deel uitmaakt van de MUD, kent u geen andere oppositiepartijen (notities persoonlijk onderhoud, p. 13-14). U hebt ook nog nooit van de Tascónlijst gehoord, en weet ook niet wat dit is wanneer er geopperd wordt dat het een lijst is van mensen die tegen Chavez waren (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Nochtans is de Tascón-lijst een erg gekend begrip in de Venezolaanse politiek en genereert het nog steeds problemen voor vele sympathisanten van de oppositie. Straffer nog, uw halfbroer A. (...) verklaarde dat hij op de Tascón-lijst figureert en daardoor problemen kent in Venezuela (notities persoonlijk onderhoud 17/18019). Dat u deze lijst niet kent, wijst op een zeer beperkte politieke interesse van uw kant. U verklaart bovendien tussen 2010 en 2018 niet te hebben deelgenomen aan betogingen omdat u altijd bezig was met uw werk. U nam wel deel aan kleine acties, zoals het slaan op potten en pannen op straat (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Dat u verklaart een actief lid te zijn van Acción Democrática, maar jarenlang niet deelnam aan oppositie-activiteiten vormt wederom een

indicatie van de gelimiteerde schaal van uw politiek activisme. Het is bovendien opvallend dat uw halfbroer A. (...) in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming zijn functie als jeugdsecretaris voor Acción Democrática in Bermúdez aanhaalde, terwijl u verklaart er niet van op de hoogte te zijn of hij ooit een functie heeft bekleed binnen de partij (notities persoonlijk onderhoud, p. 16). Deze discrepantie tussen jullie verklaringen roept vragen op, zeker gezien het feit dat u verklaart dat jullie altijd in hetzelfde huis hebben gewoond, en jullie actief zouden zijn geweest binnen dezelfde partij. Er zou toch verwacht kunnen worden dat u concrete informatie bezit over A. (...)’s politieke activiteiten.

Uit bovenstaande blijkt dat u nooit werkelijk als activist voor Acción Democrática bekend stond en dat, als u al ooit voor de oppositie logistieke hulp hebt geboden bij de verkiezingen, dit zeer minimaal was. De enige twee feiten die u dan nog linken aan de oppositie in Venezuela zijn uw deelname aan betogingen in Caracas in 2009-2010, vier recente betogingen en het feit dat u een oudoom hebt die gemeenteraadslid is voor Acción Democrática. U hebt omwille van deze betogingen en de politieke activiteiten van uw familie echter geen geloofwaardige vervolgingsfeiten meegemaakt.

In verband met de betogingen in 2009-2010 haalt u zelf aan dat het “te lang geleden was” Gevraagd of u omwille van uw deelname aan deze betogingen problemen kende, verklaart u dat u beschouwd werd als tegenstander van de regering (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). U hebt na deze betogingen echter blijkbaar geen concrete problemen gekend. U haalt ook aan dat het om grote evenementen ging – drie à vier bussen met elk 32 betogers vertrokken ervoor vanuit Carupano naar Caracas – en het is dan ook niet waarschijnlijk dat u specifiek opgemerkt zou zijn omwille van uw deelname aan deze betogingen.

In verband met de manifestaties in 2018-2019 is het belangrijk om te preciseren dat u bij de betogingen slechts een gewone deelnemer was (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). U vervulde er dus geen leiderschaps- of organiserende rol. U verklaart omwille van uw deelname aan de betogingen fysiek te zijn aangevallen. Ook werd omwille van uw participatie aan de manifestaties uw moto gestolen. Met betrekking tot de fysieke aanvallen van colectivo’s en vakbonden –het slaan en gooien met stenen, stokken en gasflessen - tijdens de betogingen blijkt uit uw verklaringen dat deze aan alle betogers gericht waren (notities persoonlijk onderhoud, p. 12). U werd dus niet persoonlijk gevisieerd, en deze fysieke aanvallen kunnen dan ook niet beschouwd worden als vervolgingsfeiten.

De enige persoonlijk aanval die u verklaart te hebben meegemaakt omwille van uw deelname aan de betogingen is de diefstal van uw motorfiets (notities persoonlijk onderhoud, p. 12). U slaagt er echter geenszins in het CGVS te overtuigen dat de diefstal van uw motorfiets ingegeven is door politieke motieven. Vooreerst verklaart u dat uw motorfiets werd gestolen op 14 maart 2018. De reden hiervoor is volgens u dat u met deze motorfiets naar de anti-Madurobetogingen ging (notities persoonlijk onderhoud, p. 19). Dit houdt echter geen steek, want u begon pas te betogen na de diefstal van uw moto, met name in september 2018. Hierop gewezen zegt u tegenstrijdig en verward dat u te voet naar de betogingen ging (notities persoonlijk onderhoud, p. 19), wat enkel bevestigt dat uw motorfiets gestolen werd vóór u deelnam aan de betogingen en dat uw deelname dus niet het motief kan zijn voor de diefstal. Hierop gewezen verandert u uw verklaringen en zegt u dat uw motorfiets gestolen werd omwille van het feit dat uw familie gelinkt is aan Acción Democrática (notities persoonlijk onderhoud, p. 19). Op basis van uw incoherente verklaringen kan er al moeilijk besloten worden dat er een duidelijke link is tussen uw kleinschalige politieke activiteiten en de diefstal van uw motorfiets. Dit wordt bevestigd door uw andere verklaringen over de diefstal. Het waren volgens u mensen van de vakbond en/of colectivo’s die uw motorfiets hebben gestolen, maar u hebt de mensen die uw motorfiets stalen niet duidelijk gezien. U baseert zich eigenlijk eerder op verklaringen van uw vrienden over de daders om te besluiten dat mensen gelinkt aan de vakbond en/ of colectivo’s de daders waren. U zag nadien één van de stukken van uw motorfiets, een tank die u gemarkeerd had, terug op de motorfiets van een persoon die u al had zien rondrijden met andere mensen van de vakbond. Toch staat ook dit niet dat uw motorfiets uit politieke motieven werd gestolen, aangezien het ook criminelen hadden kunnen zijn die uw motorfiets stalen en de stukken apart doorverkochten, onder andere aan mensen van de vakbond. Het was volgens u echter geen louter crimineel feit, omdat vrienden van u het volgens u ook zeiden en uw motorfiets niet van een dergelijke waarde was dat ze interessant was voor dieven (notities persoonlijk onderhoud, p. 19). Uw uitleg overtuigt echter niet. De verklaringen van uw vrienden lijken niet gestaafd door concrete feiten. De geringe waarde van uw motorfiets, zeker gezien de onfortuinlijke economische toestand in Venezuela, is ook niet voldoende om te concluderen dat dieven er niet in geïnteresseerd zouden zijn. U levert dus geen enkele concrete aanwijzing dat de diefstal van uw motorfiets ingegeven was door politieke motieven.

Later in het gehoor verklaart u ook nog dat u in augustus 2018 samen met uw moeder, partner en dochter moest intrekken bij uw halfbroer P. (...) omdat de colectivo's stenen gooiden naar jullie huis. Zij waren hiermee begonnen toen A. (...) nog in Venezuela woonde. Na zijn vertrek naar België verminderde het, en toen u begon met de betogingen namen de aanvallen weer toe. Uw verklaringen zijn vooreerst verwarrend omdat de chronologie ervan helemaal niet klopt. U begon pas met betogen in september 2018, dus het houdt geen steek dat u in augustus 2018 zou verhuizen omwille van aanvallen van colectivo's die ingegeven zijn door uw deelname aan betogingen. Geconfronteerd hiermee zegt u eerst "We leefden al wat apart, ik zag dat het land slechter aan het gaan was" (notities persoonlijk onderhoud, p. 20). Deze uitleg schept geen duidelijkheid, waarna u opnieuw wordt geconfronteerd met de incoherentie in uw chronologie. Daarop verklaart u dat A. (...) vertrok uit Venezuela en dat het probleem bleef. Na doorvragen houdt u het bij de versie dat de aanvallen van de colectivo's op het huis ingegeven waren door de aanwezigheid van A. (...), en dat ze het huis bleven aanvallen, zelfs toen hij al het land had verlaten (notities persoonlijk onderhoud, p. 20). Geconfronteerd met de onlogische chronologie, verandert u dus uw verklaringen en houdt u het erbij de colectivo's het huis aanvielen omwille van uw halfbroer. Deze vaststelling zet de geloofwaardigheid van de aanvallen van de colectivo's al sterk op de helling. De ongeloofwaardigheid ervan wordt bevestigd door de tegenstrijdige verklaringen van u en A. (...) over zijn verblijfplaatsen. U verklaart dat A. (...) zijn gehele leven bij u en uw moeder woonde (notities persoonlijk onderhoud, p. 20-21). A. (...) verklaarde echter dat hij op een ander adres woonde, tussen Chavez-aanhangers en enkel de laatste twee maanden voor zijn vertrek bij uw moeder woonde (notities persoonlijk onderhoud 17/18019, p. 17). De discrepantie van de verklaringen van u en uw halfbroer over wanneer A. (...) in het huis van uw moeder woonde roept al veel vragen op over de feiten die u aanhaalt, want als er A. (...) er maar twee maanden heeft verbleven is het al weinig waarschijnlijk dat de colectivo's het huis van uw moeder omwille van zijn aanwezigheid zouden aanvallen.

Over aanvallen van de colectivo's op het huis van uw moeder leggen u en A. (...) nog andere tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart dat er buiten het gooien van de stenen nooit iets gebeurde met het huis. Er werd enkel één keer een rode cirkel met een rode streep op getekend. Dit is een symbool van de regering die haar aanwezigheid wil tonen (notities persoonlijk onderhoud, p. 21). A. (...) beweert echter dat er verschillende keren "Dood aan de escualidos" werd geschreven op het huis van uw moeder (notities persoonlijk onderhoud 17/18019, p. 8). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verandert u uw verklaringen en zegt u dat er effectief iets geschreven werd op het huis maar u zag niet precies wat dat was (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Het veranderen van uw verklaringen lost de incoherentie niet op en het is sowieso niet geloofwaardig dat uw halfbroer wel weet wat er op het huis van uw moeder werd geschreven en u niet. Gezien het feit dat jullie samenwoonden in Venezuela is het te verwachten dat jullie over vandalisme op het huis zouden hebben gepraat, inclusief over wat er precies geschreven stond. Door deze tegenstrijdige verklaringen van u en uw halfbroer kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen over de aanvallen van colectivo's op het huis van uw moeder.

Er dient aanvullend op te worden gewezen dat het sowieso opvallend is dat u niet tegelijk met A. (...) vertrokken bent, aangezien u verklaart dat uw familie al problemen kende toen hij nog in Venezuela was. U verklaart dat de enige reden dat u niet samen met hem vertrok is dat u nog geen paspoort had (notities persoonlijk onderhoud, p. 17-18). Uw paspoort was echter afgegeven op 14 juli 2016, dus deze uitleg klopt niet. Geconfronteerd hiermee probeert u de situatie nog recht te trekken door te verklaren dat er tussen de officiële afgifte en het moment dat u het paspoort werkelijk in uw bezit had een jaar tijd zat (notities persoonlijk onderhoud, p. 18), wat een blote bewering is die u op geen enkele wijze staakt.

Daarenboven is het opmerkelijk dat u Venezuela pas in februari 2019 verliet, terwijl u verklaart dat er daarvoor reeds verschillende incidenten waren gebeurd, zoals de diefstal van uw moto en de aanvallen op het huis. Wanneer er helemaal aan het einde van het gehoor wordt gevraagd of er een concrete aanleiding was voor uw uiteindelijke vertrek vermeldt u plots een bedreiging die u voordien niet eerder had vermeld, ook niet bij DVZ of toen er u tijdens het onderhoud bij het CGVS gevraagd werd om welke redenen u Venezuela had verlaten. Een vriend van u zou hebben gehoord dat W. B. (...), een vakbondsleider had gezegd dat u moest worden gedood als u verder bleef betogen, waarop u besloot Venezuela te verlaten. U vermeldde dit niet bij DVZ omdat ze u daar hadden gezegd dat er meer tijd was in een langer interview (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Deze uitleg volstaat niet waarom u dé aanleiding voor uw vertrek uit Venezuela nooit eerder vermeldde. Toen er u bij DVZ gevraagd werd of u nog iets wou toevoegen, antwoordde u immers ontkennend (vragenlijst CGVS, p. 2). Op het CGVS was het interview al bijna vier uur bezig toen u met de bedreiging op de proppen kwam (notities persoonlijk onderhoud, p. 23), hoewel er u voordien al eens was gevraagd of u nog andere problemen

had gekend in Venezuela en u ontkennend had geantwoord (notities persoonlijk onderhoud, p. 10) en er ook nog eens gecheckt was of nu augustus 2018 problemen had gekend behalve geen werk vinden, waarop u ook ontkennend antwoordde (notities persoonlijk onderhoud, p. 22). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze bedreiging.

U verklaart ook dat u als oppositielid in Venezuela geen werk kon vinden. Vooreerst merkt het CGVS op dat het louter ondervinden van moeilijkheden bij het vinden van een job niet kan beschouwd worden als het ondergaan van vervolging. Daarenboven overtuigen uw verklaringen het CGVS niet dat u geen werk kon vinden omwille van het feit dat u gekend staat als oppositielid. U verklaart als visser te zijn bestolen door colectivo's en de criminele bende "Tren de Aragua". Dit waren echter geen aanvallen die specifiek tegen u gericht waren, aangezien u verklaart dat ze iedereen aanvielen die ze konden vinden (notities persoonlijk onderhoud, p. 22). Over uw werk in de bouw legt u tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart eerst dat de vakbonden voor het werk in de bouw instonden en dat u er geen werk kreeg omdat u van de oppositie bent (notities persoonlijk onderhoud, p. 9). Nadien verklaart u plots dat u wel in de bouw hebt gewerkt, maar dat u ermee stopte omdat uw loon slechts onregelmatig werd uitbetaald. U probeerde nog bij één andere werf te beginnen maar werd niet aangenomen, en nadien zocht u geen ander werk meer (notities persoonlijk onderhoud, p. 22-23). Uit voorgaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u geen werk kon vinden omwille van uw politieke kleur. U werd immers tewerkgesteld in de bouwsector, waar volgens u de vakbonden – die gelinkt zijn aan het regime – de plak zwaaien. U stopte zelf met deze job en zocht daarna geen ander werk meer, waardoor u bezwaarlijk kan beweren dat het u onmogelijk werd gemaakt om in Venezuela te werken.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u voor uw komst naar België vervolgd bent geweest door de Venezolaanse autoriteiten. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van het Venezolaanse regime stond, kan redelijkerwijze van uitgegaan worden dat uw deelname aan betogingen niet zichtbaar en/of bekend was voor de Venezolaanse autoriteiten. Ook het loutere feit dat u een oudoom hebt die oppositiepoliticus is, is onvoldoende om door Venezolaanse autoriteiten te worden vervolgd. U hebt immers altijd probleemloos in Venezuela kunnen verblijven. Het feit dat uw halfbroer A. (...) en zijn echtgenote wel de vluchtelingenstatus kregen, doet hieraan geen afbreuk. Er moet immers worden benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele merites dient te worden beoordeeld. Uw oom was ooit kort burgemeester van Bermudez, maar dit was in 1990 en een periode toen Acción Democrática nog aan de macht was in Venezuela. Zijn voormalig burgemeesterschap is dus niet dermate recent of langdurig gebleken dat uw familie hier buitensporig door onder de aandacht zou komen. Momenteel is hij gemeenteraadslid voor Acción Democrática in Bermudez, maar uit de informatie betreffende het conflict met Luis Velasquez blijkt dat door de leiding van Acción Democrática aan C. M. (...) wordt verweten te veel de kaart te trekken van het regime. Uit voorgaande blijkt dat er niet kan worden besloten dat uw oom een oppositielid is van een dergelijke bekendheid dat u louter omwille van uw –eerder verre- verwantschap met hem een vrees voor vervolging dient te koesteren.

Het feit dat u Venezuela op legale wijze met uw paspoort verliet (verklaring DVZ, p. 11) bevestigt dat uw vrees voor de Venezolaanse overheid minstens dient gerelativeerd te worden. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat uw familie geen problemen ondervond na uw vertrek (notities persoonlijk onderhoud, p. 7) Er zijn dan ook geen indicaties aanwezig dat u bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van uw deelname aan vier oppositiebetogingen of uw verwantschap met C. M. (...).

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het begrip reëel risico wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden

blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch (RvV 20 november 2017, nr. 195 228).

Het CGVS benadrukt in dit verband dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen dan ook staven met een begin van bewijs. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Bovendien heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op een onmenselijke behandeling als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, Fatgan Katani e.a. v. Duitsland, 31 mei 2001 en EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, Y. v. Rusland, 4 december 2008, § 79; EHRM, Saadi v. Italië, 28 februari 2008, § 131; EHRM, N. v. Finland, 26 juli 2005, § 167; EHRM, Mamatkulov and Askarov v. Turkije, 4 februari 2005, § 73; EHRM, Müslim v. Turkije, 26 april 2005, § 68). De verzoeker om internationale bescherming moet derhalve concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. U kan dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in Venezuela, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit verblijf een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Dit klemt des te meer nu uit de beschikbare informatie blijkt dat niet elke persoon woonachtig in Venezuela in preciaire omstandigheden leeft.

Wat de lamentabele socio-economische situatie in Venezuela betreft, merkt het CGVS voorts op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de economische situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen in asielzaken zijn derhalve slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92).

Uit bovenstaande gegevens blijkt dat de loutere vaststelling dat de socio-economische situatie in België verschilt van deze in Venezuela en/of dat er sprake is van ongelijkheden in voorzieningen (medisch, sociaal of andere) niet volstaat om te besluiten dat er in uw hoofde sprake is een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Evenmin rechtvaardigt het gegeven dat de socio-economische situatie in Venezuela op zeer korte tijd verslechterd is de toekenning van een internationale beschermingsstatus. U dient daarentegen aan te tonen dat uw levensomstandigheden in Venezuela precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting. Uit uw verklaringen over uw profiel en uw familiale/financiële situatie in uw land van nationaliteit kan evenwel niet afgeleid worden dat er in uw hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat

een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl> en COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_veiligheidssituatie_addendum_20190701.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de Colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld, heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen komt veelvuldig voor in Venezuela. Het merendeel van deze misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in Venezuela zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat dat er actueel in Venezuela sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw paspoort kan hoogstens uw identiteit, nationaliteit en reisweg staven. Het fiscaal attest van uw moeder legt u neer om uw voormalige woonplaats te staven (notities persoonlijk onderhoud, p. 22). Uw woonplaats wordt in deze beslissing niet betwist, maar er wordt ter volledigheid wel op gewezen dat het attest enkel de woonplaats van uw moeder kan staven aangezien uw naam er niet op wordt vermeld. De attesten met betrekking tot het politiek activisme van u en uw familie en uw lidmaatschapskaart van Acción Democrática werden reeds besproken. De verkiezingsposter van C. M. (...) staat enkel dat hij ooit kandidaat was voor het burgemeesterschap, iets wat in deze beslissing niet wordt betwist. De USB stick bevat een artikel over een vuurgevecht op een bus, verschillende video's en artikels met betrekking tot piraterij, printscreens van de facebookaccount van een lid van de Tren de Aragua onder ander betreffende de dood van W. B. (...), een artikel over een aanval op het kantoor van Voluntad Popular, een artikel over de moord op een politieagent en een militair en een artikel over een oppositiebetoging in Carupano op 24 januari 2019. De berichten betreffen gebeurtenissen in Carupano, die echter meestal dateren van na uw vertrek. U wordt in de artikels en video's niet genoemd. Deze artikels en video's bevatten dan ook algemene informatie die geenszins aantonen dat u persoonlijk een vrees voor vervolging dient te koesteren. De enige bestanden die betrekking hebben op uw persoon zijn foto's van personen op een betoging. Hiervan lijkt één foto van uzelf te zijn. Deze foto kan hoogstens staven dat u deelnam aan een betoging, wat in deze beslissing niet wordt betwist. Ze toont niet aan dat u hierom vervolgd werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Met oog op het Verdrag van Genève, heeft verzoeker ernstige vervolgingen en bedreigingen voor vervolgingen ondergaan in zijn land van herkomst. De bedreigingen hebben plaats gevonden in een context van erge politieke zowel als economische crisis in Venezuela, waar de onveiligheid ook verontrustend is.

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst omdat hij door de colectivos word vervolgd en afgeperst.

De verzoeker komt uit een familie van de oppositiepartij Accion Democratica; zijn broer werd in België als vluchteling erkend. De verzoeker nam deel aan verschillende demonstraties in 2009-2010 en 2017-2018. Zijn motorfiets werd gestolen door de colectivos of de vakbonden om voor de hand liggende politieke redenen. Zijn familiehuis werd aangevallen en hij kreeg doodsb bedreigingen. Een vriend kwam hem waarschuwen dat een vakbondsleider (W. B. (...)) hem met de dood had bedreigd als hij bleef deelnemen aan demonstraties van de oppositie. Het criterium van het verband met het Verdrag van Genève wordt dus bevestigd.

Zoals door de hieronder vermeldde objectieve bronnen aangetoond, onderdrukt de regering elke vorm van oppositie. Dit wordt zowel door geweld, foltering, arrestaties, plundering, als intimidatie uitgevoerd.

Bovendien heeft de onveiligheid een nieuw drempel bereikt, en geweld werd zowel door het leger, de politie, de colectivos, als door gewapende bendes gepleegd, zonder dat slachtoffers bescherming van hun overheden verkrijgen kunnen.

Bovendien, dient het standpunt van UNHCR over de toepassing van het Vluchtelingenverdrag in een situatie van gewapend conflict en geweld, van 2 december 2016 voor het beoordelen van de vrees voor vervolging in acht genomen te worden, nl. UNHCR, Guidelines on International Protection No. 12: Claims for refugee status related to situations of armed conflict and violence under Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees and the regional refugee definitions.¹

Dit document vermeld:

"(...)"

In dit rapport van UNHCR worden een aantal belangrijke principes naar voorgeschoven voor de beoordeling van de gegronde vrees voor vervolging in een context zoals deze van Venezuela.

Voor het beoordelen van de vervolging dient rekening gehouden te worden met de algemene context van een conflictsituatie die het effect van schade aan een persoon kan verergeren tot het niveau van vervolging.

"(...)"

Zowel de directe als indirecte gevolgen van het conflict kunnen, cumulatief of onafhankelijk van elkaar vervolging uitmaken.

"(...)"

Op 04/07/2019 hebben trouwens de Verenigde Naties opnieuw een verslag gepubliceerd waarin te lezen is dat de Venezolaanse regering een strategie voert "(...)" (zie in bijlage UN Human Rights report

on Venezuela urges immediate measures to halt and remedy grave rights violations, <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=24788&LangID=E>)

A- Aangaande de onveiligheid

Venezuela is de gewelddadigste land ter wereld geworden, die niet in openlijk oorlog is. Het land wordt zelfs door sommige bronnen als het gevaarlijkste ter wereld beschouwt (zie CNN, Venezuela named world's most dangerous country again, poll finds, June 8, 2018, <https://edition.cnn.com/2018/06/08/world/gallup-venezuela-mostdangerous-country-intl/index.html>). De aandeel moorden in Venezuela is 10 keer hoger dan de gemiddelde aantal. Caracas werd bovendien tot de tweede meest gevaarlijke stad ter wereld genoemd (Coi Focus Vénézuëla- Situation sécuritaire- 20 avril 2018, p21). De laatste COI Focus (Venezuela- Situation sécuritaire, van april 2019, in het administratief dossier) bevestigt dat dit nog steeds het geval is (p5).

In het algemeen bevestigt dit nieuw COI Focus de ernstige mensenrechten schendingen, op alle vlakten, die al in het COI Focus van 2018 vermeldt en gekritiseerd werden.

Men lest ook dat afpersing, moorden, kidnappings gewoonlijk geworden zijn (Coi Focus van april 2018, p22). Dit wordt ook niet door de CGVS betwist, dewelk herkent dat crimineel geweld in Venezuela wijdverbreid is (beslissing p4).

Inderdaad maakt niet alleen de politie gebruikt van geweld tegen burgers, maar ook vele verschillende andere actoren. Objectieve bronnen bevestigen dat de Venezolaanse regering de monopoly op het gebruik van geweld verloren heeft. Zoals door verzoekers verklaard, voeren verschillende gewapende banden hun gewelddadigheden in absolute straffeloosheid uit.

De Coi Focus meldt (p8):
(...)

Er zijn tientallen van duizenden "Colectivos", dewelke politieke en criminele geweld mengen. Ze worden als "véritable groupe paramilitaire du Vénézuëla" beschreven (Coi focus p17). Ze beheersen een groot deel van de Venezolaans grondgebied, controleren delen van de georganiseerd crimineel netwerken, doden, persen af, en kidnappen.

De Colectivos zijn gesteund door de regering, en voeren hun criminele activiteiten in absolute straffeloosheid uit, zoals bericht in het COI Focus van april 2019 (p9):
"(...)"

Hoewel ze bij het begin van hun creatie door de regering gecontroleerd werden, heeft de regering geen meer controle op hun activiteiten en misdaden. Men lest bij voorbeeld:
"(...)"

(zie in bijlage New-York Times, Armed Civilian Bands in Venezuela Prop Up Unpopular President, April 22, 2017, <https://www.nytimes.com/2017/04/22/world/americas/armed-civilian-bands-invenezuela-prop-up-unpopular-president.html>)

De Colectivos zijn niet alleen criminele banden, maar ze steunen ook de regering door hun gewelddadige repressie van elke vorm van dissidentie.

De UNHCHR bevestigt dat er heden in Venezuela absolute en veralgemeende straffeloosheid heerst:
"(...)"
(Coi Focus van april 2019, p 14)

B- Aangaande de gewelddadige repressie van elke vorm van oppositie

Elke vorm van oppositie wordt inderdaad in Venezuela onderdrukt. Leden van de oppositie, zowel als gewone betogers worden willekeurig gearresteerd, en in mensonterende omstandigheden detineert. Verschillende rapporten melden systematisch buitensporig geweld tegen burgers door de politie.

Het recente verslag van de VN (zie in bijlage stuk 16) bevestigt het feit dat, in tegendeel tot wat de CGVS beweert, de regering verder willekeurig geweld inzet tegen burgers en leden van de oppositie.

Zelfs familie leden van oppositie leden, die niet zelfs betrokken zijn in politiek, worden als doelwit genomen, binnen de politiek van intimidatie en repressie van de regering. De VN vermeldde: "(...)"

Men lest ook:
"(...)"

Bovendien, werden tijdens de protesten tegen de regering tussen januari 21-25/2019 opnieuw 900 betogers gearresteerd, en 41 gedood door de politie.

Recentelijk (op 21/03/2019) werd de chef staf van de beweging van Jüan Guaido Roberto Marrero door de politie gedetineerd, op voorwendsel van het voorbereiden van een terroristisch aanval (zie in bijlage Al Jazeera, "Venezuela in crisis: All the latest updates", 25/03/2019, <https://www.aljazeera.com/news/2019/01/venezuelacrisis-latest-updates-190123205835912.html>). Ook buitenlandse journalisten werden gedetineerd (zie in bijlage Al Jazeera, "Venezuela in crisis: All the latest updates", 25/03/2019, <https://www.aljazeera.com/news/2019/01/venezuela-crisis-latest-updates-190123205835912.html>).

Sinds 2014, werden meer als 12.400 mensen gearresteerd, wegens deelname aan manifestaties (zie Coi Focus van april 019, p 14).

Buitengerechtelijke executies, intimidatie, en het willekeurige en disproportionele gebruik van geweld tegen gewone betogers en burgers zijn gewoonlijk geworden in Venezuela (zie in bijlage Amnesty International, Venezuela: Hunger, punishment and fear, the formula for repression used by authorities under Nicolas Maduro, 20/02/2019, <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/02/venezuela-hunger-punishment-and-fear-the-formula-for-repression-used-by-authorities-under-nicolasmaduro/>).

Verschillende betrouwbare bronnen melden dat mensen vermoed van verzet, of van samenzwering tegen de regering gefolterd worden, zowel als hun familie leden (zie in bijlage Human Rights Watch, Venezuela: Suspected Plotters Tortured- Military Officers, Family Members Detained and Abused, 09/01/2019, <https://www.hrw.org/news/2019/01/09/venezuela-suspected-plotters-tortured>).

Uit onderstaande informatie van de VN blijkt ook dat vervolging voor een kritische houding ten aanzien van het regime zich uitbreidt naar familieleden:

"(...)"

(zie UN Human Rights office of the high commissioner, Human rights violations in the Bolivarian republic of Venezuela: a downward spiral with no end in sight, june 2018, p. 35, beschikbaar op https://www.ohchr.org/Documents/Countries/VE/VenezuelaReport2018_EN.pdf)

Verschillende leden van de oppositie werden door de politie gearresteerd, gefolterd, en zijn onder onopgehelderde omstandigheden gestorven. Hoewel de regering dit niet officieel herkent, duiden alle tekenen erop dat de regering oppositie leden arresteert en vermoordt (zie in bijlage The Guardian, Fernando Albán: UN to investigate death in custody of Venezuelan politician, 09/10/2018, <https://www.theguardian.com/world/2018/oct/09/fernando-alban-death-venezuelaopposition-politician-custody>).

De COI Focus verslag Vénézuëla- Situation sécuritaire- 20 avril 2018 (in het administratief dossier) meldt inderdaad dat de repressie van de regering tegen zelfs vermoede leden van de oppositie, of gewone betogers en mensen die hun onenigheid met de beleid van de regering openlijk aantonen erger geworden is.

Men kan b.v. lezen op pagina 21 van het verslag :

(...)

en op pagina 23:

(...)

In doorsnij, zijn in 2016 elke week 106 mensen gedood aan de hand van de politie of van het leger:

(...)

(Coi Focus Vénézuëla, Situation sécuritaire, 20/04/2018, p21)

Dit wordt door de Coi Focus van april 2019 bevestigd:

« (...)»

Sinds 2017 worden burgers worden niet langer door het gewoonlijke rechterlijke systeem beoordeeld, maar door militaire rechtbanken. Bovendien werden tussen april en eind juli 2017 alleen over 4000 mensen gewoond aan hand van de ordetroepen, en over 5000 willekeurig gearresteerd. Foltering en erge mishandelingen worden ook gemeldt (Coi Focus p22):
(...)

Zoals boven vermeldt, worden zowel gewone betogers als leden en ondersteunders van de oppositie, en mensenrechten verdedigers willekeurig gearresteerd, en in mensonterende omstandigheden detineert en mishandeld (Coi Focus 2018 p,24):
(...)

Sinds de invoering van de "wet tegen haat" in 2017, wordt ook de vrije mening uiting sterk beperkt. Journalisten zowel als mensen die op sociale media hun oppositie tonen tegen de regering kunnen gearresteerd worden, op basis van dit wet (zie in bijlage VOA News, "Venezuela's New Anti-hate Law Derided as Censorship", 09/11/2017, <https://www.voanews.com/a/venezuela-anti-hate-law-derided-censorship/4108673.html> en Committee to Protect Journalists, "Venezuela's anti-hate law provides Maduro with another tool to intimidate the press", 06/02/2018, <https://cpj.org/blog/2018/02/venezuelas-anti-hate-law-provides-maduro-withanother.php>).

C- Aangaande de politieke veranderingen en erge spanningen

Recente bronnen (zie in bijlage RTBF, Venezuela: Guaido n'exclut pas d'autoriser une intervention militaire des USA si nécessaire, 09/02/2019, https://www.rtbf.be/info/monde/detail_venezuela-guaido-n-exclut-pas-d-autoriser-une-intervention-militaire-des-usa-si-necessaire?id=10141094) waaruit blijkt dat een militaire interventie in Venezuela van de Verenigde Staten mogelijk is, dat Rusland, China, en Turkije de Maduro regering steunen terwijl de Verenigde Staten zowel als de Europese Unies en verschillende Latin Amerikaanse landen Jüan Guaido steunen. De politieke situatie is zeer gespannen en absoluut onvoorspelbaar.

Bovendien heeft Nicolas Maduro regering de orde troepen ingezet bij de grens met Colombia en Braziliën om voor te komen dat de humanitaire levering gebracht door de Amerikaanse militaire naar Venezuela gebracht wordt. Jüan Guaido heeft verklaart dat hij brigades creëren zal om zich tegen een tussenkomst van de Venezolaanse militaire te verdedigen (zie in bijlage The Guardian, US aid for Venezuela arrives in Colombia, but delivery uncertain, 17/02/2019, <https://www.theguardian.com/world/2019/feb/17/us-aid-for-venezuela-arrives-incolombia-but-delivery-uncertain>).

Op 23 en 24/02/2019 waren er gewelddadige confrontaties tussen betogers tegen de Maduro regime en de militaire die de humanitaire leveringen terug houden bij de grenzen, waarbij 2 gedood zijn, en honderden gewond geraakt zijn (zie in bijlage BBC News, Venezuela crisis: President Maduro's 'days numbered' - Mike Pompeo, 24/02/2019, <https://www.bbc.com/news/world-latin-america-47348293>). Volgens verklaringen van de Secretary of State van de Verenigde Staten Mike Pompeo, "zijn de dagen van Nicolas Maduro geteld", wat de mogelijkheid van een militaire interventie van de USA opnieuw aanduidt.

Rusland heeft bovendien op 25/03/2019 meerdere militaire vliegtuigen met troepen en uitrusting naar Caracas gestuurd. De Verenigde Staten hadden een paar dagen vroeger aangekondigd dat een militair interventie in Venezuela steeds mogelijk is. De risico op een militaire confrontatie blijft dus bestaan, en de verhandelingen tussen de Nicolas Maduro en Juan Guaido blijven tot nu vergeefs.

D- Aangaande de erbarmelijke socio-economische situatie

Wat de socio economische situatie betreft, heeft zich de situatie in de laatste maanden nog verslechterd.

Het recente verslag van de VN (van 04/07/2019) meldt wat de toegang tot voedingsmiddelen betreft:
"(...)"

Dit situatie werd al door de Coi Focus van 2018 als "situation d'urgence humanitaire complexe avec un nombre alarmant de décès" (p41) karakteriseert. De verslagen hieronder geven duidelijk aan dat, in tegendeel tot wat de Commissaris Generaal beweert, de Venezolaanse bevolking inderdaad aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, medisch zorg, en huisvesting ontbreekt.

De Coi Focus van 2019 (in het administratief dossier) meldt verassend genoeg niets over de socio-economische situatie. We menen dat dit een indicatie is, op zijn minst, dat de situatie zich niet verbeterd heeft. Verschillende objectieve (zie hieronder) bronnen bevestigen dat de socio-economische omstandigheden in Venezuela nog steeds precaire en ernstig verontrustend zijn. De Venezolaanse bevolking lijdt van een gebrek aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, medisch zorg, huisvesting.

Zo is over 80% van de Venezolaanse bevolking ondervoed (Coi Focus Vénézuéla-Situation sécuritaire-20 avril 2018, p34), door de ruisachtige inflatie en de afwezigheid van basisvoedingsmiddelen in de winkelen.

De inflatie is nog gestegen en bereikt nu 80.000 %. De COI Focus van 2019 meldt:
"(...)" (p5).

Recente verslagen melden dat de gebrek aan voedsel en medicijnen tot nu door gaat. Er zijn geen officiële cijfers van de regering, maar vele bronnen bevestigen dat de bevolking ten grote deel aan ondervoeding leidt. Een studie van de NGO Human Rights Commission (voor de Zulia State) "found that 72 percent of food items were in short supply in October and November, even as prices soared by 305 percent.

The study concluded that Maracaibo residents suffer from all the aspects of food insecurity: concerns about acquiring the food; limited variety, quality and rations, and hunger.

Nearly 75 percent of the homes surveyed reported that at least once over the previous three months, the adults and children were hungry but did not eat. Only 8 percent reported eating protein every day."

(zie in bijlage Miami Herald, Hunger sparked by food shortages and hyperinflation is overwhelming hungry Venezuelans, 06/01/2019, <https://www.miamiherald.com/news/nationworld/world/americas/venezuela/article223950330.html>).

Bijna 90% van de Venezolaanse bevolking is onder de armoedegrens. De meeste kunnen onvoldoend voedingsmiddelen kopen, wanneer er iets te kopen is in de winkelen. Dood gevallen wegens ondervoeding stijgen.

The New-Yorker krant (zie in bijlage The New-Yorker, "Venezuela's Food Crisis Reaches a Breaking Point", 22/02/2019, <https://www.newyorker.com/news/newsdesk/venezuelas-food-crisis-reaches-a-breaking-point>) meldt bij voorbeeld:

"(...)"

Bovendien zijn er herhaaldelijk langdurige stroom tekorten (met erge gevolgen op ziekenhuizen en basis diensten), waardoor ook de toegang tot water sterk beperkt wordt. Grote manifestaties werden organiseert om tegen de onbeschikbaarheid van deze basis diensten te protesteren (zie in bijlage BBC News, "Venezuela power cuts: Blackouts continue as protests loom", 09/03/2019, <https://www.bbc.com/news/worldlatin-america-47504722>).

De Coi Focus van 2018 berichtte ook al van precaire levensomstandigheden van de Venezolaanse bevolking, dewelke aan basisvoedingsmiddelen zowel als toegang tot huisvesting en basis medisch zorg ontbreekt.

De publieke infrastructuur zoals scholen, ziekenhuizen, of openbaar vervoer werken niet meer.

De Coi Focus (p.45) vat de situatie samen als volgt:
(...)

Vrouwen en kinderen worden bijzonder hard getroffen door ondervoeding. Over een van twee kinderen in Venezuela lijdt van ondervoeding, zoals door Caritas Venezuela vermeldt wordt. Schoolbezoek door kinderen mindert steeds wegens de moeilijke situatie.

The Washington Post meldt dat: "(...)"

(zie in bijlage The Washington Post, "Childhood, disrupted: Venezuela is in danger of losing a generation", 28/05/2019, https://www.washingtonpost.com/world/the_americas/childhood-disrupted-venezuela-is-in-danger-of-losing-a-generation/2019/05/26/748f0b3c-6136-11e9-bf24-db4b9fb62aa2_story.html?utm_term=.90539b532b45)

Human Rights Watch vermeldt in een verslag van 2019 dat:

"(...)"

(zie in bijlage Human Rights Watch, World Report 2019- Events of 2018, Venezuela, <https://www.hrw.org/world-report/2019/country-chapters/venezuela>)

De Coi Focus van 2018 meldt dat in 2016 alleen over 11.000 zuigelingen gestorven zijn door gebrek aan melkpoeder in ziekenhuizen, wat een verhoging van 30% betekent (p35).

Wat de toegang tot medisch zorg aangaat, bericht de Coi focus over het gebrek aan basis medicamenten en medisch materieel, en over het verschijnen van eerder uitgeroeide ziekten (zoals dyphteria). De Coi focus meldt p.40-41:

(...)

Dit wordt door de verklaring van een UN Expert Panel over de situatie in Venezuela bevestigd:

"(...)"

(zie in bijlage UNHCR, Venezuela: Dire living conditions worsening by the day, UN human rights experts warn, 9 February 2018, <https://www.ohchr.org/en/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=22646&LangID=E>)

Dit situatie duurt voort. De VN meldden in de recent verslag van 04/07/2019 betreffend de toegang tot medisch zorg dat:

"(...)"

We benadrukken dat verzoekers van een tumor aan de borst lijdt, wat niet door de CGVS betwist werd. Hoewel de tumor goedaardig is, moet verzoekers regelmatig medicamenten nemen om te genezen, waaraan we geen of onvoldoend toegang heeft in Venezuela.

De regering weigert bovendien om humanitaire leveringen met medicijnen in het land te laten, (zie in bijlage The Guardian, US aid for Venezuela arrives in Colombia, but delivery uncertain, 17/02/2019, <https://www.theguardian.com/world/2019/feb/17/usaid-for-venezuela-arrives-in-colombia-but-delivery-uncertain> en BBC News, Venezuela crisis: President Maduro's 'days numbered' - Mike Pompeo, 24/02/2019, <https://www.bbc.com/news/world-latin-america-47348293>).

Ook toegang tot huisvesting is onvoldoend. Het verslag meldt dat vele families van hun huis op straat gezet worden, zowel als herhaaldelijke en lange stroomuitvalen (p.39):

(...)

We benadrukken dat de Venezolaanse bevolking inderdaad aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, medisch zorg, huisvesting ontbreekt. Er is ook geen vooruitzicht op een verbetering van de situatie, door het weigeren van de regering om hulp van internationale organisaties te accepteren (Coi Focus p34).

De High Representative of the Council of the European Union bevestigt dat er nog minder vooruitzicht op een verbetering van de situatie is, sinds president Maduro zich opnieuw tot president heeft laten kiezen, op basis van een niet democratisch verkiezings proces en meldt : "(...)"

(Zie in bijlage Declaration by the High Representative on behalf of the EU on the new mandate of President Maduro, 10/01/2019, <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2019/01/10/declaration-by-the-high-representative-on-behalf-of-the-eu-on-the-new-mandate-of-presidentmaduro/pdf>)

De verslagen hierboven geven duidelijk aan dat, in tegendeel tot wat de Commissaris Generaal beweert, de Venezolaanse bevolking inderdaad aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, medisch zorg, en huisvesting ontbreekt.

In geval van terugkeer naar Venezuela, zouden verzoeker dus aan onmenselijke of vernederende levensomstandigheden lijden, wat met een schending van artikel 3 van EVRM overeenstemt.

Prima facie heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen, en wegens de actuele onmenselijke of vernederende levensomstandigheden in Venezuela.

In een tweede middel zal U aangetoond worden dat de grieven van de Commissaris generaal onvoldoende zijn om de geloofwaardigheid van de vrees van verzoeker in geval van terugkeer naar Venezuela in vraag te stellen."

Ten slotte voert verzoeker een theoretisch betoog over de subsidiaire beschermingsstatus en meent hij te voldoen aan de voorwaarden voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Verwerende partij meent dat er geen geloof meer gehecht kan worden aan de asielmotieven van verzoeker.

Verzoeker ment dat de grieven van de Commissaris generaal op basis van de welke hij de subsidiaire bescherming status aan verzoeker intrekt, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Verzoeker is van mening dat de Commissaris generaal zijn onderzoek plicht niet op draagkrachtige wijze uitgevoerd heeft.

Het belangrijkste griefje betreft het politieke profiel van de verzoeker, dat door de tegenpartij wordt aangevochten.

- *Het CGVS gelooft niet dat verzoeker een zichtbaar politiek zou kunnen hebben want:*

- o Hij spreekt zichzelf tegen op de data van de verkiezingen: bij DVZ beweert hij logistieke steun te hebben verleend voor de verkiezingen van 2014-2015, terwijl hij bij CGVS zegt dat het in 2009-2010 was.*

- > Verzoeker geeft toe dat hij een fout heeft gemaakt en verwarring heeft veroorzaakt in de geest van de tegenpartij. Hij bevestigt dat dit inderdaad de verkiezingen van 2009-10 waren.*

- o Hij beweert geen logistieke steun te hebben verleend aan de nationale verkiezingen, hoewel zowel de verkiezingen van 2014-2015 als die van 2009-2010 nationale verkiezingen waren.*

- > Verzoeker is van mening dat hij door de protection officer en door het CGVS verkeerd is begrepen. Hij had namelijk persoonlijk gehandeld op regionaal niveau, maar in het kader van de nationale verkiezingen.*

- o Hoe dan ook, ook al is hij betrokken bij de logistieke ondersteuning, het is al meer dan 10 jaar geleden*

- > Toch bleef hij daarna persoonlijk betrokken en zijn familie staat bekend om zijn politieke betrokkenheid, waaronder zijn broer, die in België als vluchteling is erkend. Daarom is de factor tijd irrelevant en is de angst voor vervolging nog steeds erg actueel.*

- *Het CGVS verwijt verzoeker ook dat hij niet in staat is een schatting te geven van het tijdstip waarop hij tot AD is toegetreden.*

- > Hij bevestigt dat hij sinds 2009-2010 is geregistreerd als AD-lid, maar pas sinds 2016 echt actief is.*

- *Het CGVS beweert dat verzoeker een recente lidmaatschapskaart (2019) heeft gestuurd toen hij verklaarde dat deze oud was.*

- > Verzoeker had namelijk zijn oude kaart verkeerd geplaatst en moest daarom een nieuwe aanvragen*

- *Op basis van het administratieve dossier van verzoekers broer A. (...), die als vluchteling werd erkend, concludeert het CGVS dat verzoeker nooit politiek actief is geweest. A. (...) noemde zijn broer A. J. (...) niet expliciet toen hem werd gevraagd welke leden van zijn familie politiek actief waren.*

- > A. (...) kan vergeten zijn de verzoeker als een van de betrokken leden te noemen, maar dat kan niet volstaan om zijn betrokkenheid in twijfel te trekken. Bovendien werd verzoeker meer betrokken nadat zijn broer als vluchteling was erkend.*

- *De CGVS beweert dat de verzoeker een document heeft ingediend waaruit blijkt dat het begin van zijn politieke activiteiten dateert van 2016, terwijl dit volgens zijn verklaringen in 2017 zou zijn gebeurd.*

->Verzoeker heeft zich tijdens zijn hoorzitting vergist, maar hij is sinds 2016 actief. Hij zal proberen de documenten in kwestie te verzamelen, maar hij heeft ze vandaag niet. Hij is inderdaad actief sinds eind 2016, wat verklaart waarom hij zich begin 2017 vergist heeft.

- Het CGVS is van mening dat de verzoeker geen informatie heeft kunnen verstrekken over de politieke activiteiten van zijn halfbroer P. (...).

-> Verzoeker stelt dat hij dit wist en dat er een misverstand moet zijn geweest tijdens zijn hoorzitting: P. (...) is een geregistreerd lid van de partij, hij is een demonstrant, werkte op het gemeentehuis en had daardoor veel problemen.

- Het CGVS bekritiseert verzoeker om zijn beperkte kennis van het AD: hij kent geen andere leiders dan zijn oom C. M. (...), hij weet niet wie Carlos Velasquez is, ook al is hij de leider van het AD in zijn regio, hij kent TUPAMARO of de andere leiders niet.

-> Verzoeker verklaart dat hij Velasquez niet persoonlijk kent, maar dat hij heel goed weet wie hij is. Wat de andere leiders betreft, hij kent ze niet omdat hij niet met hen in contact is gekomen. Hij was altijd al minder betrokken dan zijn broer.

- De wederpartij bekritiseert de verzoeker om zijn beperkte kennis van de oppositie in het algemeen: hij weet niet wie de Tascon-lijst is en kent slechts enkele oppositiepartijen.

-> Verzoeker geeft toe dat hij niet op de hoogte was van de oppositie, omdat hij vooral betrokken was bij de demonstraties en niet bij het leven van de partij als zodanig. Dit is niet voldoende om zijn angst voor vervolging in twijfel te trekken.

- De tegenpartij verwijt de verzoeker dat hij slechts als eenvoudige demonstrateur heeft deelgenomen aan de demonstraties in 2018-2019.

-> Verzoeker bevestigt dat hij geen actieve rol heeft gespeeld bij de organisatie van het evenement. Dit is niet voldoende om zijn angst voor vervolging in twijfel te trekken.

- Het CGVS gelooft niet dat de motorfiets van verzoeker is gestolen omdat hij zou hebben deelgenomen aan een demonstratie. In feite werd zijn motor gestolen op 18 maart 2018, dat wil zeggen voordat verzoeker dat jaar begon te demonstreren.

-> De verzoeker heeft vóór 18/03/2018 kleine wandelingen in het gebied gemaakt, met een beperkt aantal deelnemers. Het was niet intens.

- De tegenpartij bekritiseert verzoeker om zijn chronologische tegenstrijdigheden. Verzoeker verklaart namelijk dat hij in augustus 2018 is verhuisd na aanvallen op zijn huis door de colectivos of de vakbonden; toch is hij pas in september van datzelfde jaar begonnen met demonstreren.

Geconfronteerd met dit, verandert de aanvrager zijn versie en zegt dat de werkelijke oorzaak van de aanval zeker meer gerelateerd was aan zijn broer A. (...).

-> Verzoeker bevestigt dat de voornaamste oorzaak A. (...) was. De verzoeker nam echter al deel aan kleinere marsen dan die van september 2018.

- De tegenpartij verwijt de verzoeker dat hij geen melding heeft gemaakt van expliciet op de muren van zijn huis geschreven doodsb bedreigingen. Hij zei net iets over een "rode cirkel".

-> Verzoeker stelt dat deze rode cirkel een duidelijke en bekende handtekening is die betekent, "werk mee of ga weg, of we vermoorden je."

- De tegenpartij verwijt verzoeker dat hij een niet geloofwaardige verklaring heeft gegeven toen hij werd gevraagd waarom hij niet eerder, samen met zijn broer A. (...), is gevlucht.

-> Zijn paspoort was een jaar bij de administratie voordat het aan hem werd afgegeven, en hij heeft lang moeten wachten om het te ontvangen. De andere reden voor zijn late vertrek was gebrek aan geld.

- De tegenpartij verwijt verzoeker dat hij aan het einde van de hoorzitting een angst heeft toegevoegd, namelijk de doodsb bedreigingen aan het adres van vakbondslid W. B. (...), hoewel hij eerder had bevestigd dat hij alles had vermeld.

-> Hij sprak er eerder over en dacht dat hij er later nog wel over zou kunnen praten. Hij was verrast toen hem werd verteld dat de hoorzitting al ten einde liep.

Betreffend de socio-economische situatie in Venezuela

Hoewel de CGVS bovendien zonder twijfel op de hoogte is van de ruisachtige inflatie in Venezuela, blijkt hij absoluut geen rekening ermee te houden, hoewel dit voor vele burgers ondervoeding betekent (zie in bijlage The Guardian. "Life's a struggle as Venezuela inflation heads for one million per cent", 25/06/2018, <https://www.theguardian.com/world/2018/jul/25/venezuela-inflation-crisis-nicolas-maduro>).

Verzoeker bevestigt dat hij het gebrek aan levensmiddelen, aan medicijnen, zowel als de hoge onveiligheid vreest in Venezuela, en verwijst naar de middelen supra dewelke bevestigen dat de Venezolaanse bevolking inderdaad aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, medisch zorg, huisvesting ontbreekt, en dat de onveiligheid een ondraaglijk niveau bereikt heeft, zonder vooruitzicht op een verbetering van de situatie.

We verwijzen bovendien naar arresten van uw Raad van 15/01/2019 (n° 215 179 en n° 215 179), waar de beslissing van de CGVS vernietigd wordt, omdat de "situatie turbulent en onvoorspelbaar van aard is", en dat de "situatie in Venezuela precair is inzake de veiligheidssituatie en de socio-economische context".

Ook in de laatste Coi Focus over Venezuela, gedateerd van maart 2019, waarop zich de CGVS baseert, brengt de CGVS geen geactualiseerde elementen met betrekking tot de socio economische situatie. Dit rechtvaardigt volgens ons dan ook ten minste een vernietiging van de beslissingen.

We benadrukken dat de Venezolaanse bevolking inderdaad aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, medisch zorg, en huisvesting ontbreekt.

Voor alle boven vermeldde redenen ment verzoeker dat de motivering van de Commissaris generaal omtrent het beweerde gebrek aan geloofwaardigheid van zijn asiel relaas niet draagkrachtig is en verworpen worden moet.

De verklaringen van verzoeker moeten als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Ten gevolge ment verzoeker dat het onmogelijk dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.

Ter conclusie, zijn de elementen die ingeroepen worden door de Commissaris generaal onvoldoende en niet draagkrachtig.

Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoeker ondersteunen opdat zijn asielrelaas als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

De argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld.

We volharden dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerm minst een reëel risico loopt op ernstige schade.

Het middel is gegrond."

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgens de inventaris de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

"3. UNHCR, "Venezuela: Dire living conditions worsening by the day, UN human rights experts warn", 9 February 2018, <https://www.ohchr.org/en/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=22646&LangID=E>

4. New-York Times, "Armed Civilian Bands in Venezuela Prop Up Unpopular President", April 22, 2017, <https://www.nytimes.com/2017/04/22/world/americas/armed-civilian-bands-in-venezuela-prop-up-unpopular-president.html>
5. VOA News, "Venezuela's New Anti-hate Law Derided as Censorship", 09/11/2017, <https://www.voanews.com/a/venezuela-anti-hate-law-derided-censorship/4108673.html>
6. Committee to Protect Journalists, "Venezuela's anti-hate law provides Maduro with another tool to intimidate the press", 06/02/2018, <https://cpj.org/blog/2018/02/venezuelas-anti-hate-law-provides-maduro-with-anot.php>
7. The Guardian, Fernando Alban: UN to investigate death in custody of Venezuelan politician, 09/10/2018, <https://www.theguardian.com/world/2018/oct/09/femando-alban-death-venezuela-opposition-politician-custody>
8. Human Rights Watch, Venezuela: Hunger, punishment and fear, the formula for repression used by authorities under Nicolas Maduro, 20/02/2019, <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/02/venezuela-hunger-punishment-and-fear-the-formula-for-repression-used-by-authorities-under-nicolas-maduro/>
9. RTBF, Venezuela: Guaido n'exclut pas d'autoriser une intervention militaire des USA si nécessaire, 09/02/2019, https://www.rtf.be/info/monde/detail_venezuela-guaido-n-exclut-pas-d-autoriser-une-intervention-militaire-des-usa-si-necessaire?id=10141094
10. Human Rights Watch, Venezuela: Suspected Plotters Tortured- Military Officers, Family Members Detained and Abused, 09/01/2019, <https://www.hrw.org/news/2019/01/09/venezuela-suspected-plotters-tortured>
11. The Guardian, US aid for Venezuela arrives in Colombia, but delivery uncertain, 17/02/2019, <https://www.theguardian.com/world/2019/feb/17/us-aid-for-venezuela-arrives-in-colombia-but-delivery-uncertain>
12. BBC News, Venezuela crisis: President Maduro's 'days numbered' - Mike Pompeo, 24/02/2019, <https://www.bbc.com/news/world-latin-america-47348293>
13. The New-Yorker, "Venezuela's Food Crisis Reaches a Breaking Point", 22/02/2019, <https://www.newyorker.com/news/news-desk/venezuelas-food-crisis-reaches-a-breaking-point>
14. BBC News, "Venezuela power cuts: Blackouts continue as protests loom", 09/03/2019, <https://www.bbc.com/news/world-latin-america-47504722>
15. The Washington Post, "Childhood, disrupted: Venezuela is in danger of losing a generation", 28/05/2019, https://www.washingtonpost.com/world/the_americas/childhood-disrupted-venezuela-is-in-danger-of-losing-a-generation/2019/05/26/748f0b3c-6136-11e9-bf24-db4b9fb62aa2_story.html?utm_term=.90539b532b45
16. UN Human Rights report on Venezuela urges immediate measures to halt and remedy grave rights violations, <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=24788&LangID=E>
17. Human Rights Watch, World Report 2019- Events of 2018, Venezuela, <https://www.hrw.org/world-report/2019/country-chapters/venezuela>
18. CNN, Venezuela named world's most dangerous country again, poll finds, June 8, 2018, <https://edition.cnn.com/2018/06/08/world/gallup-venezuelamost-dangerous-country-intl/index.html>
19. Drie emails van de raadvrouw van verzoeker waarin de administratief dossier van de zus van verzoeker aangevraagd werd, zonder antwoord.
20. Screenshots van de persoonlijk onderhoud van verzoeker, onleesbaar"

2.2.2. Op 22 september 2020 brengt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota bij waarin zij refereert aan het rapport "*Human rights violations in the Bolivarian Republic of Venezuela, a downward spiral with no end in sight*" van OHCHR van juni 2018, de COI Focus "*Venezuela: Situation sécuritaire*" van 4 april 2019, de COI Focus "*Venezuela: veiligheidssituatie (addendum)*" van 1 juli 2019, het rapport "*Human rights in the Bolivarian Republic of Venezuela*" van OHCHR van juli 2019, het "*Algemeen Ambtsbericht Venezuela 2020*" van de Nederlandse Rijksoverheid van juni 2020 en de COI Focus "*Venezuela: Situatieschets*" van 15 mei 2020.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.3.1.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel

aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.1.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met

het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.2. Ontvankelijkheid van de middelen

2.3.2.1. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, dat met artikel 3 van het EVRM overeenstemt, worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker in het eerste middel de schending aan van de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet en van artikel 13 van het EVRM, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming erkend kan worden indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van dezelfde wet. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat, gelet op de inhoud en het doel van artikel 13 van het EVRM, deze rechtsregel niet dienstig kan worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een daadwerkelijk rechtsmiddel vereist. Te dezen roept verzoeker de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar hierboven werd reeds gesteld dat de schending van artikel 3 van het EVRM niet onontvankelijk wordt ingeroepen. Bovendien wordt vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd. De Raad is van oordeel dat verzoeker met onderhavige procedure beschikt over een rechtsmiddel dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling. Voorts voert verzoeker in het tweede middel de schending aan van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Deze bepaling omschrijft het toepassingsgebied van deze wet. Hij verduidelijkt echter niet – en de Raad ziet niet in – op welke wijze dit artikel door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn. Evenmin

licht verzoeker toe op welke wijze hij artikel 41 van het Handvest, waarvan hij in het tweede middel de schending aanvoert, geschonden acht.

2.3.2.3. Het eerste en het tweede middel zijn, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de Venezolaanse autoriteiten hoofdzakelijk personen viseren wiens politiek activisme verder reikt dan het louter lid zijn van een oppositiepartij en uit niets blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij *ipso facto* leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten, zodat het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet kan volstaan om erkend te worden als vluchteling en een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming noodzakelijk blijft, omdat (B) hij nooit werkelijk als activist voor *Acción Democrática* bekend stond, nu (i) er geen geloof aan wordt gehecht dat hij werkelijk actief en zichtbaar deze partij steunde door logistieke steun te bieden bij de verkiezingen aangezien hij daarover tegenstrijdige verklaringen aflegde en hij geen foto's of documenten heeft die staven dat hij hulp bood bij de verkiezingen van 2017, en zelfs indien dit geloofwaardig zou zijn, hij door de hulp bij de verkiezingen van 2009-2010 geen problemen kende en het bij de verkiezingen van 2017 maar over één dag van activiteiten ging, (ii) er belangrijke vraagtekens kunnen worden geplaatst bij zijn verklaarde lidmaatschap van *Acción Democrática*, (iii) hij over het politiek activisme van zijn halfbroer P. slechts weinig kan vertellen en (iv) hij een zeer beperkte kennis heeft van het politieke landschap en van *Acción Democrática*, omdat (C) hij na de betogingen in 2009-2010 geen problemen gekend heeft, omdat (D) er geen indicaties zijn dat hij bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van zijn deelname aan vier oppositiebetogingen in 2018-2019 of zijn verwantschap met een oppositiepoliticus, nu (i) hij bij de manifestaties in 2018-2019 slechts een gewone deelnemer was, de fysieke aanvallen bij deze betogingen aan alle betogers gericht waren, hij er niet in slaagt te overtuigen dat de diefstal van zijn motorfiets na zijn deelname aan deze betogingen is ingegeven door politieke motieven en er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over de aanvallen van de *colectivo's* op het huis van zijn moeder, (ii) aan de bedreiging door een vakbondsleider geen geloof kan worden gehecht nu hij dit niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en pas op het einde van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) vermeld heeft, (iii) het louter ondervinden van moeilijkheden bij het vinden van een job niet kan beschouwd worden als het ondergaan van vervolging en zijn verklaringen dat hij geen werk kon vinden omdat hij gekend staat als oppositielid bovendien niet overtuigen, (iv) het loutere feit dat hij een oudoom heeft die oppositiepoliticus is, onvoldoende is om door de Venezolaanse autoriteiten te worden vervolgd, en (v) hij Venezuela op legale wijze met zijn paspoort verliet, omdat (E) uit zijn verklaringen over zijn profiel en zijn familiale/financiële situatie in Venezuela niet kan worden afgeleid dat er in zijn hoofd ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van die aard is dat hij, in geval van terugkeer naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een onmenselijke en vernederende behandeling loopt, omdat (F) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, en omdat (G) de door hem neergelegde documenten deze vaststellingen niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het tweede middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Het eerste en het tweede middel kunnen in deze mate niet worden aangenomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker, die uit een familie van aanhangers van de oppositiepartij *Acción Democrática* zou komen, verklaart Venezuela verlaten te hebben omwille van zijn politiek activisme. Hij zou in 2009 en 2010 en tussen september 2018 en januari 2019 hebben deelgenomen aan oppositiebetogingen in Caracas en Carupano en bij de lokale verkiezingen in 2009-2010 en 2017-2018 logistieke ondersteuning hebben geboden aan de kiezers van *Acción Democrática*. Op 14 maart 2018 zou zijn motorfiets omwille van politieke motieven gestolen zijn door mensen van de vakbond en/of een *colectivo*. Daarnaast zou zijn ouderlijk huis meerdere malen zijn aangevallen door mensen van de vakbond en/of *colectivos*, waarna hij in augustus 2018 verhuisde. Toen een vriend hem verwittigde dat een vakbondsleider ermee bedreigd had hem te doden als hij nog betoogde, zou verzoeker besloten hebben om het land te verlaten, wat hij op 12 februari 2019 ook gedaan heeft. Zijn halfbroer zou Venezuela reeds in 2017 verlaten hebben omwille van politieke problemen en samen met zijn vrouw op 27 september 2018 de vluchtelingenstatus gekregen hebben.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst wordt in de bestreden beslissing op goede gronden op het volgende gewezen:

"Het CGVS ontkent of betwist geenszins dat er heden in Venezuela sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en critici van de Venezolaanse regering. Uit de beschikbare landeninformatie (zie IACHR, Situation of Human Rights in Venezuela: Democratic Institutions, the Rule of Law and Human Rights in Venezuela - Country Report van december 2017, pag. 1; 6 t.e.m. 26; 84 t.e.m. 133, beschikbaar op <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Venezuela2018-en.pdf> of op <https://reliefweb.int>; OCHCR, Human rights violations in the Bolivarian Republic of Venezuela, a downward spiral with no end in sight van juni 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/VenezuelaReport2018_EN.pdf of op <https://reliefweb.int>; de COI Focus Venezuela: Situation Sécuritaire van 4 april 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_situation_securitaire_20190404.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum) van 1 juli 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_veiligheidssituatie_addendum_20190701.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>; en OHCHR : Human rights in the Bolivarian Republic of Venezuela, van juli 2019, beschikbaar op https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session41/Documents/A_HRC_41_18.docx of op <https://www.ohchr.org> blijkt evenwel dat de Venezolaanse autoriteiten hoofdzakelijk personen viseren wiens politiek activisme verder reikt dan het louter lid zijn van een oppositiepartij, zoals daar zijn personen die een hoge functie bekleden binnen een oppositiepartij; verkozen vertegenwoordigers van oppositiepartijen; personen die in staat zijn om mensen te organiseren en te mobiliseren of die een centrale rol spelen bij de organisatie van activiteiten gericht tegen het regime; studentenleiders; professoren die openlijk uiting geven aan hun ongenoegen of deelnemen aan vreedzame protesten op het terrein van de universiteit; verdedigers van mensenrechten; personen werkzaam voor de media die betrokken zijn bij berichtgeving over demonstraties of die onderzoek doen naar corruptie detentieomstandigheden, de gezondheidszorg of voedselvoorziening; en leden van gewapende groepering waarvan vermoed wordt dat ze de oppositie steunen etc.

Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er sinds 2014 op regelmatige basis massademonstraties plaatsvinden gericht tegen het regime, die afgewisseld worden met spontane betogingen waarbij hoofdzakelijk geprotesteerd wordt tegen de daling van levensstandaard. Wanneer dergelijke massademonstraties plaatsvinden tracht de Venezolaanse regering deze hardhandig de kop in te drukken. Dit was ook het geval eind januari 2019. In nagenoeg iedere provincie vonden er toen tijdens en kort na de anti-regeringsbetogingen arbitraire arrestaties plaats en was er sprake van een disproportioneel gebruik van geweld. De overheid viseerde voorts jonge mannen afkomstig uit de armere buurten en wiens deelname aan de protestbetogingen zichtbaar was of wiens kritiek op de overheid viraal gegaan is op social media. Na de poging tot staatsgreep van 30 april 2019 nam de repressie van politieke tegenstanders van de het Maduro-regime opnieuw toe. Echter, nergens uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in Venezuela sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Daarom kan het loutere feit dat een verzoeker in mindere of meerdere mate politiek actief zou zijn geweest in Venezuela op zich niet volstaan om erkend te worden als vluchteling. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft derhalve noodzakelijk."

Verzoeker voert in het eerste middel aan dat de regering elke vorm van oppositie onderdrukt, en dit zowel door geweld, foltering, arrestaties, plundering als intimidatie. Dit betekent evenwel niet dat er in Venezuela sprake zou zijn van een systematische vervolging omwille van politieke redenen in die zin dat het louter lidmaatschap van of sympathie voor een oppositiepartij ipso facto leidt tot problemen met de Venezolaanse autoriteiten. Nergens uit de informatie die beide partijen aanreiken kan immers blijken dat iedere opposant in Venezuela wordt vervolgd. Ook de omstandigheid dat er in Venezuela willekeurige arrestaties en detenties in mensonterende omstandigheden plaatsvinden, zoals verzoeker in het eerste middel verder betoogt, doet aan de voorgaande motieven van de bestreden beslissing geen afbreuk. Evenmin is het gegeven dat de regering elke vorm van oppositie onderdrukt in tegenstrijd met de vaststelling in de bestreden beslissing dat hoofdzakelijk personen gevisieerd worden wiens politiek activisme verder reikt dan het louter lid zijn van een oppositiepartij.

Wat dit laatste betreft, stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden vast dat verzoekers politiek activisme niet van dien aard blijkt te zijn dat het de aandacht zou trekken van de Venezolaanse autoriteiten nu hij nooit werkelijk als activist voor *Acción Democrática* bekend stond en, als hij al ooit voor de oppositie logistieke hulp heeft geboden bij de verkiezingen, dit zeer minimaal was. Zo wordt in de bestreden beslissing op het volgende gewezen:

"Er wordt ten eerste geen geloof aan gehecht dat u werkelijk actief en zichtbaar *Acción Democrática* steunde door logistieke steun te verlenen bij de verkiezingen. U verklaarde namelijk bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u sinds 2014-2015 logistieke hulp gaf bij de verkiezingen (vragenlijst CGVS, p. 1), terwijl u op het CGVS zei voor de eerste keer steun te hebben verleend bij de verkiezingen in 2009-2010. In 2015 waren het verkiezingen voor het nationaal parlement in Venezuela en op basis van de data die u gaf bij de DVZ zou het dan bij deze verkiezingen zijn dat u logistieke hulp hebt geboden. U verklaart tijdens het interview echter dat u nooit steun bood tijdens nationale verkiezingen en dat u in 2014-2015 niet hielp tijdens de verkiezingen (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Deze tegenstrijdigheid doet al afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de activiteiten tijdens de verkiezingen. In 2009-2010 waren er bovendien geen gemeenteraadsverkiezingen in Venezuela, wel in 2008 en 2013. U hebt bovendien geen foto's of documenten die staven dat u hulp bood bij de verkiezingen van 2017 (notities persoonlijk onderhoud, p. 14). Uw beperkte kennis van het politieke landschap bevestigt de ongeloofwaardigheid van uw politieke activiteiten (zie infra).

Zelfs indien het geloofwaardig was dat u *Acción Democrática* logistieke hulp bood tijdens de verkiezingen van 2009-2010, is dit reeds tien jaar geleden en kende u er schijnbaar geen problemen door. In verband met uw steun bij de verkiezingen van 2017, ging het maar over één dag van activiteiten (notities persoonlijk onderhoud, p. 14). U hebt dus geen langdurige activisme voor de partij ondernomen. U verklaart wel dat u "sinds die verkiezingen gekend was als iemand tegen de regering" (notities persoonlijk onderhoud, p. 15), maar kan dit niet staven met verklaringen over geloofwaardige vervolgingsfeiten (zie infra).

Naast het feit dat u het CGVS niet overtuigt dat u werkelijk zichtbare oppositie-activiteiten hebt uitgevoerd, kunnen er belangrijke vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaarde lidmaatschap van *Acción Democrática*. U weet niet sinds wanneer u lid bent en u kan ook niet schatten hoeveel jaar ongeveer (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat u een lidkaart had, die u om onduidelijke redenen achterliet in Venezuela: "omdat ik die niet had op het moment dat ik mijn spullen verzamelde" en "ik nam mijn papieren en tussen die papieren zat die niet". Uiteindelijk verklaart u dat de lidkaart bij uw moeder moet liggen maar dat het een heel oud papier is dat

u al lang bewaart en dat het niet zeker is of uw moeder dat nog gaat terugvinden. Wanneer er aangedrongen wordt om aan uw moeder te vragen om een kopie ervan te sturen, reageert u onzeker dat u dat met haar moet bespreken (notities persoonlijk onderhoud, p. 15). Een week na het gehoor maakt u toch een foto van uw lidkaart over aan het CGVS. Deze lidkaart stemt echter helemaal niet overeen met uw verklaringen erover. Dit is geen oud document, maar een lidkaart gebaseerd op de telling van de leden van Acción Democrática in 2019. Dit document is dus zeer recent. Aangezien u Venezuela verliet op 12 februari 2019, zou u dit moeten hebben ontvangen vlak voor uw vertrek. Dit lijkt echter niet mogelijk aangezien u zei dat u een lidkaart had, maar dat die oud was. De andere optie is dat deze lidkaart werd aangemaakt na uw vertrek, wat het meest plausibel lijkt. Het lijkt dus om een gesolliciteerd document te gaan, dat specifiek na het persoonlijk onderhoud aangevraagd, waarmee u dan ook niet kan aantonen dat u werkelijk lid was van Acción Democrática.

Het dossier van uw halfbroer A. (...) (CGVS 17/18019; O.V. 8.527.739) toont verder aan dat u nooit werkelijk een actief lid was van Acción Democrática. Gevraagd naar leden van Acción Democrática in zijn familie verklaarde hij: "Mijn moeder is lid, de oom van mijn moeder C. (...), oom W. (...), mijn oom A. (...), mijn halfbroer P. (...). De rest van mijn familie is niet meteen lid maar wel betrokken." (notities persoonlijk onderhoud 17/18019, p. 21). U werd door hem dus niet als lid van Acción Democrática genoemd. A. (...) legde ook attesten van Acción Democrática met betrekking tot het politiek activisme van vier familieleden neer. Het gaat om twee van uw ooms, uw halfbroer P. (...) en uw moeder. Opvallend genoeg legde hij geen attest neer betreffende het feit dat u politiek actief zou zijn. U verklaart niet te weten waarom uw halfbroer u niet vermeldde als een politiek actief familielid en waarom hij geen attest betreffende uw politiek activisme neerlegde, maar u verklaart wel "zich meer mee te hebben bezig gehouden" nadat uw halfbroer eind 2017 het land verliet (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Uw verklaring stemt echter niet overeen met de verklaringen die u voordien aflegde, betreffende uw deelname aan betogingen en steun bij de verkiezingen vóór 2017, en ook niet met het attest van politiek activisme dat u neerlegt. Hier staat immers op vermeld dat u sinds 2016 als activist voor Acción Democrática actief bent. De discrepantie tussen uw verklaringen over het begin van uw activiteiten voor Acción Democrática in 2017 en de inhoud van het document, dat 2016 vermeldt, zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen over politiek activisme verder op de helling. Het is daarenboven duidelijk een gesolliciteerd document dat bovendien door een familielid van u werd geredigeerd. Het is bovendien opgesteld op 13 juni 2019, nadat u Venezuela al verliet, wat doet vermoeden dat het specifiek voor u werd opgesteld in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. U legt ook attesten neer van het politiek activisme van uw halfbroer A. (...), uw moeder Z. (...), uw halfbroer P. (...), en uw ooms J. (...) en W. (...). Al de attesten van uw familieleden zijn eveneens opgesteld op 13 juni 2019. Uw halfbroer legde ook attesten neer van het politiek activisme van deze personen – allemaal opgesteld op 23 juli 2018 - en het is opmerkelijk dat er discrepanties zijn tussen de attesten die jullie neerleggen van J. (...) en van A. (...) zelf. Het attest van J. (...) dat u neerlegt vermeldt dat hij sinds 1980 actief is voor Acción Democrática, terwijl het attest dat A. (...) neerlegt 1975 vermeldt als begindatum van het activisme van J. (...). Het attest van A. (...) dat u neerlegt vermeldt bovendien niet dat hij in 2011 als jeugdsecretaris deel uitmaakte van het bestuur van de afdeling van Acción Democrática in Santa Catalina, terwijl zijn attest dit wel vermeldt. Uit voorgaande blijkt dat aan de attesten van Acción Democrática die uw politiek activisme en dat van uw familie zouden moeten aantonen weinig waarde kan worden gehecht, omdat de inhoud en de vorm vragen oproepen over de authenticiteit ervan en ze bovendien duidelijk gesolliciteerd zijn. Het feit dat ze voor alle familieleden opgesteld werden op dezelfde dag benadrukt dit gesolliciteerde karakter.

Over het politiek activisme van uw halfbroer P. (...), waarvan zijn attest van Acción Democrática vermeldt dat hij sinds 2001 politiek actief is, kan u slechts weinig vertellen. Gevraagd of P. (...) politiek actief is, verklaart u vaag dat hij altijd bij de partij passeert en helpt waar hij kan. P. (...) is echter ook gemeentearbeider voor een pro- Maduro gemeenteraad en heeft een Carnet de la Patria (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Het feit dat P. (...) voor het gemeentebestuur werkt en daar voordelen uit verkrijgt toont aan dat uw familie binnen Carupano niet dermate gekend is als oppositie-familie dat alle leden vervolging dienen te vrezen.

Uw zeer beperkte kennis van het politieke landschap en van Acción Democrática in het bijzonder bevestigt dat u geen rol vervulde als gekend politiek activist in Venezuela. U bezit namelijk niet de politieke kennis die van een dergelijk activist kan worden verwacht. Naast uw oom, C. M. (...), zijn halfbroer L. M. (...) en twee personen die C. (...) Ortiz en Manuel José heten, kent u geen andere leden van Acción Democrática in de staat Sucre of in Venezuela (notities persoonlijk onderhoud, p. 11-12). Hoewel er tijdens het persoonlijk onderhoud mogelijk verwarring was of het om persoonlijk kennen ging, blijkt uit deze verklaringen sowieso dat u geen erg actief lid van Acción Democrática bent. Aangezien u verklaart logistieke steun te hebben verleend bij de verkiezingen, zou er toch kunnen verwacht worden dat u reeds enige personen van Acción Democrática zou hebben ontmoet of er minstens de naam van zou kennen. Gevraagd naar de nationale leider van Acción Democrática, kan u deze niet noemen en

vernoemt u enkel de naam van uw oom, die schijnbaar het enige door u gekende lid is van *Acción Democrática*. Gevraagd naar Luis Velasquez, verklaart u deze te kennen maar uw verklaringen over hem zijn erg vaag. Hij houdt zich volgens u bezig met het logistieke deel van de partij en is een leider, maar is niet zo machtig. Wanneer er u verteld wordt dat hij de leider is van *Acción Democrática* in Carupano, is uw reactie dat hij niet zo veel macht heeft (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Dat u niet blijkt te weten wie de leider van *Acción Democrática* in Carupano is, wijst weeral op het feit dat u nooit erg betrokken was bij *Acción Democrática* activiteiten. Luis Velasquez had trouwens in augustus 2018 een conflict met uw oudoom C. M. (...), omdat hij Monasterios verweet het regime te steunen. Velasquez probeerde hem daarom uit *Acción Democrática* te laten zetten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar een conflict tussen uw oudoom en Velasquez lijkt u hier echter niet echt van op de hoogte, u verklaart vaag dat u iets weet over een conflict dat iets te maken had het leiderschap maar u weet niet wanneer dit was (notities persoonlijk onderhoud, p. 17). Aangezien dit conflict in augustus 2018 gebeurde en er in Carupano ruchtbaarheid aan werd gegeven, want er verscheen een artikel over een in een lokale krant (toegevoegd aan het administratief dossier), is het opvallend dat u, als lid van *Acción Democrática* en familielid van C. M. (...), er niet van op de hoogte zou zijn.

U weet dat de oppositiekandidaat bij de verkiezingen van 2017 in Sucre Robert Alcala was, maar buiten de Mesa de la Unidad Democrática (MUD), de oppositiecoalitie, en *Acción Democrática*, die deel uitmaakt van de MUD, kent u geen andere oppositiepartijen (notities persoonlijk onderhoud, p. 13-14). U hebt ook nog nooit van de Tascónlijst gehoord, en weet ook niet wat dit is wanneer er geopperd wordt dat het een lijst is van mensen die tegen Chavez waren (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Nochtans is de Tascón-lijst een erg gekend begrip in de Venezolaanse politiek en genereert het nog steeds problemen voor vele sympathisanten van de oppositie. Straffer nog, uw halfbroer A. (...) verklaarde dat hij op de Tascón-lijst figureert en daardoor problemen kent in Venezuela (notities persoonlijk onderhoud 17/18019). Dat u deze lijst niet kent, wijst op een zeer beperkte politieke interesse van uw kant. U verklaart bovendien tussen 2010 en 2018 niet te hebben deelgenomen aan betogingen omdat u altijd bezig was met uw werk. U nam wel deel aan kleine acties, zoals het slaan op potten en pannen op straat (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Dat u verklaart een actief lid te zijn van *Acción Democrática*, maar jarenlang niet deelnam aan oppositie-activiteiten vormt wederom een indicatie van de gelimiteerde schaal van uw politiek activisme. Het is bovendien opvallend dat uw halfbroer A. (...) in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming zijn functie als jeugdsecretaris voor *Acción Democrática* in Bermudez aanhaalde, terwijl u verklaart er niet van op de hoogte te zijn of hij ooit een functie heeft bekleed binnen de partij (notities persoonlijk onderhoud, p. 16). Deze discrepantie tussen jullie verklaringen roept vragen op, zeker gezien het feit dat u verklaart dat jullie altijd in hetzelfde huis hebben gewoond, en jullie actief zouden zijn geweest binnen dezelfde partij. Er zou toch verwacht kunnen worden dat u concrete informatie bezit over A. (...)’s politieke activiteiten.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

Door in het tweede middel toe te geven dat hij een fout heeft gemaakt en verwarring heeft veroorzaakt in de geest van de tegenpartij en te bevestigen dat het inderdaad de verkiezingen van 2009-2010 waren waarbij hij logistieke steun verleende, blijft verzoeker steken in het herhalen van een versie van de door hem afgelegde verklaringen. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in een versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft.

Waar verzoeker in het tweede middel van mening is dat hij door de *protection officer* en het CGVS verkeerd is begrepen en stelt dat hij had gehandeld op regionaal niveau, maar in het kader van de nationale verkiezingen, beperkt hij zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat verzoeker vóór het nemen van de bestreden beslissing enige opmerking heeft geformuleerd aan het CGVS, zodat hij conform artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit deze notities blijkt duidelijk dat verzoeker heeft verklaard dat hij de kans niet had om ooit mee te helpen bij nationale verkiezingen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15).

Met in het tweede middel te stellen dat hij na het bieden van logistieke ondersteuning 10 jaar geleden toch persoonlijk betrokken bleef, dat zijn familie bekend staat om zijn politieke betrokkenheid en dat daarom de factor tijd irrelevant en de angst voor vervolging nog steeds erg actueel is, weerlegt verzoeker de vaststelling dat hij door zijn steun aan de verkiezingen van 2009-2010, zo al kan worden aangenomen dat hij deze geboden heeft – *quod non* –, schijnbaar geen problemen heeft gekend niet.

Door in het tweede middel (*post factum*) te bevestigen dat hij sinds 2009-2010 is geregistreerd als lid van *Acción Democrática*, maar pas sinds 2016 echt actief is, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing op basis van de verklaringen die hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aflegde dat hij niet weet sinds wanneer hij lid is en ook niet kan schatten hoeveel jaar ongeveer. Verzoeker biedt geen enkele verklaring voor het feit dat hij dit thans in zijn verzoekschrift wel schijnt te weten, terwijl hij hiervan ten tijde van zijn persoonlijk onderhoud geen enkel benul had. Evenmin brengt hij enig stuk voor dat deze verklaring (*post factum*) kan staven. Ook dit motief van de bestreden beslissing blijft bijgevolg overeind.

Waar verzoeker in het tweede middel laat gelden dat hij zijn oude lidmaatschapskaart “*verkeerd geplaatst*” had en daarom een nieuwe moest vragen, beperkt hij zich wederom tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien weerlegt verzoeker hiermee geenszins de vaststelling van de bestreden beslissing dat de door hem voorgelegde lidmaatschapskaart een gesolliciteerd document lijkt te zijn dat specifiek na het persoonlijk onderhoud werd aangevraagd en waarmee hij dan ook niet kan aantonen dat hij werkelijk lid was van *Acción Democrática*.

Verzoeker betoogt in het tweede middel dat zijn halfbroer A. kan vergeten zijn hem als een van de betrokken leden van *Acción Democrática* te noemen, maar dat dit niet kan volstaan om zijn betrokkenheid in twijfel te trekken. Bovendien stelt verzoeker dat hij meer betrokken werd nadat zijn broer als vluchteling was erkend. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat verzoeker meer betrokken werd bij *Acción Democrática* nadat zijn broer als vluchteling was erkend vindt overigens geen steun in zijn verklaringen dat hij deze partij tijdens de verkiezingen van 2009-2010 en van 2017 heeft geholpen en is zelfs tegenstrijdig met zijn verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij zich meer met zijn politiek activisme heeft beziggehouden nadat zijn halfbroer eind 2017 het land verliet (adm. doss., stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Waaruit zijn grotere betrokkenheid bij deze partij na de erkenning van zijn broer op 27 september 2018 dan wel zou moeten blijken, laat verzoeker in het verzoekschrift in het midden. Wat betreft de betogingen in Carupano tussen september 2018 en januari 2019, bevestigt verzoeker in het tweede middel bovendien dat hij daar geen actieve rol heeft gespeeld.

Verzoeker verduidelijkt in het tweede middel dat hij zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vergist heeft over het begin van zijn politieke activiteiten. Hij verklaart inderdaad sinds eind 2016 actief te zijn, wat verklaart waarom hij zich begin 2017 vergist heeft. Hij blijft hiermee steken in het herhalen van een versie van de door hem afgelegde verklaringen. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in een versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft. Ook dat hij pas sinds begin 2017 actief zou zijn vindt geen steun in zijn verklaringen op het CGVS dat hij reeds voor 2017 deelnam aan betogingen en steun verleende aan de partij *Acción Democrática* bij verkiezingen. Verzoeker stelt nog dat hij zal proberen de documenten in kwestie te verzamelen, doch de Raad stelt vast dat hij voor het sluiten van de debatten geen documenten desbetreffend heeft neergelegd.

Waar verzoeker in het tweede middel stelt dat hij wist dat zijn halfbroer P. een geregistreerd lid van de partij en een demonstrant is die werkte op het gemeentehuis en daardoor veel problemen had en dat er een misverstand moet zijn geweest tijdens zijn hoorzitting, beperkt hij zich opnieuw tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat verzoeker vóór het nemen van de bestreden beslissing enige opmerking heeft geformuleerd aan het CGVS, zodat hij conform artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, waaruit onmiskenbaar blijkt dat hij slechts weinig kon vertellen over het politiek activisme van deze halfbroer.

Door in het tweede middel te verklaren dat hij Velasquez niet persoonlijk kent, maar heel goed weet wie hij is, en dat hij de andere leiders niet kent omdat hij niet met hen in contact is gekomen en altijd al minder betrokken was dan zijn broer, beperkt verzoeker zich tot het louter vergoelijken van zijn gebrekkige kennis van de oppositiepartij *Acción Democrática*, zonder evenwel de vaststellingen in de bestreden beslissing daarover *in concreto* te weerleggen. Hetzelfde kan worden gesteld waar verzoeker toegeeft dat hij niet op de hoogte was van de oppositie “*omdat hij vooral betrokken was bij de*

demonstraties en niet bij het leven van de partij als zodanig". Dat verzoeker heel goed zou weten wie Luis Velasquez is, kan bovendien niet blijken uit zijn verklaringen, waar hij stelde dat deze zich bezig hield met het logistieke deel van de partij en *"niet zo'n macht daar"* heeft (adm. doss., stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17), terwijl het de officiële leider van *Acción Democrática* zou zijn in Carupano, waar verzoeker volgens zijn verklaringen zijn hele leven gewoond heeft, die in augustus 2018 een conflict had met verzoekers oudoom. Waar verzoeker de motieven inzake zijn beperkte kennis van het politieke landschap en van de oppositiepartij *Acción Democrática* onvoldoende acht om zijn angst voor vervolging in twijfel te trekken, dient er nogmaals op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

Op basis van de voorgaande vaststellingen kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat verzoeker nooit werkelijk als activist voor *Acción Democrática* bekend stond en dat, als hij al ooit voor de oppositie logistieke hulp heeft geboden bij de verkiezingen, dit zeer minimaal was. Terecht wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing op dat de enige feiten die verzoeker dan nog linken aan de oppositie in Venezuela zijn deelname aan betogingen in Caracas in 2009-2010, vier recente betogingen en het feit dat hij een oudoom heeft die gemeenteraadslid is voor *Acción Democrática* zijn.

Wat betreft verzoekers deelname aan betogingen in Caracas in 2009-2010 overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing als volgt:

"In verband met de betogingen in 2009-2010 haalt u zelf aan dat het "te lang geleden was" Gevraagd of u omwille van uw deelname aan deze betogingen problemen kende, verklaart u dat u beschouwd werd als tegenstander van de regering (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). U hebt na deze betogingen echter blijkbaar geen concrete problemen gekend. U haalt ook aan dat het om grote evenementen ging – drie à vier bussen met elk 32 betogers vertrokken ervoor vanuit Carupano naar Caracas – en het is dan ook niet waarschijnlijk dat u specifiek opgemerkt zou zijn omwille van uw deelname aan deze betogingen."

Dit motief vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar het door verzoeker volledig ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

Wat betreft de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten naar aanleiding van zijn deelname aan de manifestaties in 2018-2019 wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"In verband met de manifestaties in 2018-2019 is het belangrijk om te preciseren dat u bij de betogingen slechts een gewone deelnemer was (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). U vervulde er dus geen leiderschaps- of organiserende rol. U verklaart omwille van uw deelname aan de betogingen fysiek te zijn aangevallen. Ook werd omwille van uw participatie aan de manifestaties uw moto gestolen. Met betrekking tot de fysieke aanvallen van colectivo's en vakbonden –het slaan en gooien met stenen, stokken en gasflessen - tijdens de betogingen blijkt uit uw verklaringen dat deze aan alle betogers gericht waren (notities persoonlijk onderhoud, p. 12). U werd dus niet persoonlijk gevisieerd, en deze fysieke aanvallen kunnen dan ook niet beschouwd worden als vervolgingsfeiten.

De enige persoonlijk aanval die u verklaart te hebben meegemaakt omwille van uw deelname aan de betogingen is de diefstal van uw motorfiets (notities persoonlijk onderhoud, p. 12). U slaagt er echter geenszins in het CGVS te overtuigen dat de diefstal van uw motorfiets ingegeven is door politieke motieven. Vooreerst verklaart u dat uw motorfiets werd gestolen op 14 maart 2018. De reden hiervoor is volgens u dat u met deze motorfiets naar de anti-Madurobetogingen ging (notities persoonlijk onderhoud, p. 19). Dit houdt echter geen steek, want u begon pas te betogen na de diefstal van uw moto, met name in september 2018. Hierop gewezen zegt u tegenstrijdig en verward dat u te voet naar de betogingen ging (notities persoonlijk onderhoud, p. 19), wat enkel bevestigt dat uw motorfiets gestolen werd vóór u deelnam aan de betogingen en dat uw deelname dus niet het motief kan zijn voor de diefstal. Hierop gewezen verandert u uw verklaringen en zegt u dat uw motorfiets gestolen werd omwille van het feit dat uw familie gelinkt is aan Acción Democrática (notities persoonlijk onderhoud, p. 19). Op basis van uw incoherente verklaringen kan er al moeilijk besloten worden dat er een duidelijke link is tussen uw kleinschalige politieke activiteiten en de diefstal van uw motorfiets. Dit wordt bevestigd door uw andere verklaringen over de diefstal. Het waren volgens u mensen van de vakbond en/of colectivo's die uw motorfiets hebben gestolen, maar u hebt de mensen die uw motorfiets stalen niet duidelijk gezien. U baseert zich eigenlijk eerder op verklaringen van uw vrienden over de daders om te besluiten dat mensen gelinkt aan de vakbond en/ of colectivo's de daders waren. U zag nadien één van de stukken van uw motorfiets, een tank die u gemarkeerd had, terug op de motorfiets van een persoon die u al had zien rondrijden met andere mensen van de vakbond. Toch staat ook dit niet dat uw motorfiets uit politieke motieven werd gestolen, aangezien het ook criminelen hadden kunnen zijn die uw motorfiets stalen en de stukken apart doorverkochten, onder andere aan mensen van de vakbond. Het was volgens u echter geen louter crimineel feit, omdat vrienden van u het volgens u ook zeiden en

uw motorfiets niet van een dergelijke waarde was dat ze interessant was voor dieven (notities persoonlijk onderhoud, p. 19). Uw uitleg overtuigt echter niet. De verklaringen van uw vrienden lijken niet gestaafd door concrete feiten. De geringe waarde van uw motorfiets, zeker gezien de onfortuinlijke economische toestand in Venezuela, is ook niet voldoende om te concluderen dat dieven er niet in geïnteresseerd zouden zijn. U levert dus geen enkele concrete aanwijzing dat de diefstal van uw motorfiets ingegeven was door politieke motieven.

Later in het gehoor verklaart u ook nog dat u in augustus 2018 samen met uw moeder, partner en dochter moest intrekken bij uw halfbroer P. (...) omdat de colectivo's stenen gooiden naar jullie huis. Zij waren hiermee begonnen toen A. (...) nog in Venezuela woonde. Na zijn vertrek naar België verminderde het, en toen u begon met de betogingen namen de aanvallen weer toe. Uw verklaringen zijn vooreerst verwarrend omdat de chronologie ervan helemaal niet klopt. U begon pas met betogen in september 2018, dus het houdt geen steek dat u in augustus 2018 zou verhuizen omwille van aanvallen van colectivo's die ingegeven zijn door uw deelname aan betogingen. Geconfronteerd hiermee zegt u eerst "We leefden al wat apart, ik zag dat het land slechter aan het gaan was" (notities persoonlijk onderhoud, p. 20). Deze uitleg schept geen duidelijkheid, waarna u opnieuw wordt geconfronteerd met de incoherentie in uw chronologie. Daarop verklaart u dat A. (...) vertrok uit Venezuela en dat het probleem bleef. Na doorvragen houdt u het bij de versie dat de aanvallen van de colectivo's op het huis ingegeven waren door de aanwezigheid van A. (...), en dat ze het huis bleven aanvallen, zelfs toen hij al het land had verlaten (notities persoonlijk onderhoud, p. 20). Geconfronteerd met de onlogische chronologie, verandert u dus uw verklaringen en houdt u het erbij de colectivo's het huis aanvielen omwille van uw halfbroer. Deze vaststelling zet de geloofwaardigheid van de aanvallen van de colectivo's al sterk op de helling. De ongeloofwaardigheid ervan wordt bevestigd door de tegenstrijdige verklaringen van u en A. (...) over zijn verblijfplaatsen. U verklaart dat A. (...) zijn gehele leven bij u en uw moeder woonde (notities persoonlijk onderhoud, p. 20-21). A. (...) verklaarde echter dat hij op een ander adres woonde, tussen Chavez-aanhangers en enkel de laatste twee maanden voor zijn vertrek bij uw moeder woonde (notities persoonlijk onderhoud 17/18019, p. 17). De discrepantie van de verklaringen van u en uw halfbroer over wanneer A. (...) in het huis van uw moeder woonde roept al veel vragen op over de feiten die u aanhaalt, want als er A. (...) er maar twee maanden heeft verbleven is het al weinig waarschijnlijk dat de colectivo's het huis van uw moeder omwille van zijn aanwezigheid zouden aanvallen.

Over aanvallen van de colectivo's op het huis van uw moeder leggen u en A. (...) nog andere tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart dat er buiten het gooien van de stenen nooit iets gebeurde met het huis. Er werd enkel één keer een rode cirkel met een rode streep op getekend. Dit is een symbool van de regering die haar aanwezigheid wil tonen (notities persoonlijk onderhoud, p. 21). A. (...) beweert echter dat er verschillende keren "Dood aan de escualidos" werd geschreven op het huis van uw moeder (notities persoonlijk onderhoud 17/18019, p. 8). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verandert u uw verklaringen en zegt u dat er effectief iets geschreven werd op het huis maar u zag niet precies wat dat was (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Het veranderen van uw verklaringen lost de incoherentie niet op en het is sowieso niet geloofwaardig dat uw halfbroer wel weet wat er op het huis van uw moeder werd geschreven en u niet. Gezien het feit dat jullie samenwoonden in Venezuela is het te verwachten dat jullie over vandalisme op het huis zouden hebben gepraat, inclusief over wat er precies geschreven stond. Door deze tegenstrijdige verklaringen van u en uw halfbroer kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw verklaringen over de aanvallen van colectivo's op het huis van uw moeder.

Er dient aanvullend op te worden gewezen dat het sowieso opvallend is dat u niet tegelijk met A. (...) vertrokken bent, aangezien u verklaart dat uw familie al problemen kende toen hij nog in Venezuela was. U verklaart dat de enige reden dat u niet samen met hem vertrok is dat u nog geen paspoort had (notities persoonlijk onderhoud, p. 17-18). Uw paspoort was echter afgegeven op 14 juli 2016, dus deze uitleg klopt niet. Geconfronteerd hiermee probeert u de situatie nog recht te trekken door te verklaren dat er tussen de officiële afgifte en het moment dat u het paspoort werkelijk in uw bezit had een jaar tijd zat (notities persoonlijk onderhoud, p. 18), wat een blote bewering is die u op geen enkele wijze staakt. Daarenboven is het opmerkelijk dat u Venezuela pas in februari 2019 verliet, terwijl u verklaart dat er daarvoor reeds verschillende incidenten waren gebeurd, zoals de diefstal van uw moto en de aanvallen op het huis. Wanneer er helemaal aan het einde van het gehoor wordt gevraagd of er een concrete aanleiding was voor uw uiteindelijke vertrek vermeldt u plots een bedreiging die u voordien niet eerder had vermeld, ook niet bij DVZ of toen er u tijdens het onderhoud bij het CGVS gevraagd werd om welke redenen u Venezuela had verlaten. Een vriend van u zou hebben gehoord dat W. B. (...), een vakbondsleider had gezegd dat u moest worden gedood als u verder bleef betogen, waarop u besloot Venezuela te verlaten. U vermeldde dit niet bij DVZ omdat ze u daar hadden gezegd dat er meer tijd was in een langer interview (notities persoonlijk onderhoud, p. 23). Deze uitleg volstaat niet waarom u dé aanleiding voor uw vertrek uit Venezuela nooit eerder vermeldde. Toen er u bij DVZ gevraagd werd

of u nog iets wou toevoegen, antwoordde u immers ontkennend (vragenlijst CGVS, p. 2). Op het CGVS was het interview al bijna vier uur bezig toen u met de bedreiging op de proppen kwam (notities persoonlijk onderhoud, p. 23), hoewel er u voordien al eens was gevraagd of u nog andere problemen had gekend in Venezuela en u ontkennend had geantwoord (notities persoonlijk onderhoud, p. 10) en er ook nog eens gecheckt was of nu augustus 2018 problemen had gekend behalve geen werk vinden, waarop u ook ontkennend antwoordde (notities persoonlijk onderhoud, p. 22). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze bedreiging.

(...)

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat u voor uw komst naar België vervolgd bent geweest door de Venezolaanse autoriteiten. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van het Venezolaanse regime stond, kan redelijkerwijze van uitgegaan worden dat uw deelname aan betogingen niet zichtbaar en/of bekend was voor de Venezolaanse autoriteiten."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

In tegenstelling tot wat verzoeker in het tweede middel lijkt voor te houden, kan uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing geenszins blijken dat de vaststelling dat hij geen actieve rol heeft gespeeld bij de organisatie van de demonstraties in 2018-2019 voldoende wordt geacht om zijn angst voor vervolging in twijfel te trekken.

Waar verzoeker in het tweede middel laat gelden dat hij vóór 18 maart 2018 kleine wandelingen in het gebied heeft gemaakt, met een beperkt aantal deelnemers, maar dat het niet intens was, beperkt hij zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet strookt met zijn verklaringen dat de reden van de diefstal van zijn motorfiets was dat hij met deze motorfiets naar de betogingen tegen Maduro ging. Er kan bezwaarlijk worden aangenomen dat verzoeker zijn motorfiets meenam voor het maken van "*kleine wandelingen in het gebied*", temeer nu hij nog verklaarde dat hij naar de betogingen vanaf september 2018 "*wandelend zonder moto*" ging (adm. doss., stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19).

Verzoeker bevestigt in het tweede middel dat de voornaamste oorzaak van de aanvallen op zijn ouderlijk huis zijn halfbroer A. was, doch blijft steken in het herhalen van een versie van de door hem afgelegde verklaringen. Het hoeft geen betoog dat het louter volharden in een versie van de beweerde feiten, de vastgestelde tegenstrijdigheid niet opheft. Waar verzoeker nog stelt dat hij "*al deel(nam) aan kleinere marsen dan die van september 2018*", wijst de Raad er nogmaals op dat hij zich hiermee beperkt tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs.

Waar verzoeker in het tweede middel voorhoudt dat de rode cirkel, die op een van de poorten van het huis werd getekend, een duidelijke en bekende handtekening is die "*werk mee of ga weg, of we vermoorden je*" betekent, beperkt hij zich andermaal tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet strookt met zijn verklaringen op het CGVS dat de rode cirkel met een streep die op een van de poorten getekend is "*het symbool van de regering*" is waarmee ze willen zeggen "*dat zij de baas zijn*" (adm. doss., stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21).

Door in het tweede middel ter verklaring van zijn latere vertrek dan zijn halfbroer A. te stellen dat hij lang heeft moeten wachten op zijn paspoort, dat een jaar bij de administratie was voordat het aan hem werd afgegeven, beperkt verzoeker zich tot een herhaling van zijn verklaringen op het CGVS, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing hierover te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Waar hij voorhoudt dat hij te weinig geld had, beperkt hij zich opnieuw tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet strookt met zijn verklaring op het CGVS dat het gegeven dat hij geen paspoort had de enige reden was dat hij niet in 2017 samen met zijn halfbroer A. uit Venezuela was vertrokken (adm. doss., stuk 6, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17-18).

Waar verzoeker in het tweede middel nog aanvoert dat hij reeds eerder over de doodsb bedreigingen van een vakbondsleider aan zijn adres sprak, vindt zijn betoog geen steun in de stukken van het administratief dossier. Waar hij betoogt dat hij dacht dat hij er later nog wel over zou kunnen praten, doch verrast was toen hem werd verteld dat de hoorzitting al ten einde liep, beperkt hij zich tot de loutere herhaling van wat hij op het CGVS ook reeds verklaarde zonder evenwel de concrete motieven

van de bestreden beslissing hierover te weerleggen of te ontkrachten. Met een dergelijke summiere uiteenzetting doet verzoeker niets meer dan te kennen geven dat hij het niet eens is met de beoordeling door de commissaris-generaal van de door hem afgelegde verklaringen.

Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging omwille van de politieke activiteiten van zijn familie, wordt in de bestreden beslissing op het volgende gewezen:

“Ook het loutere feit dat u een oudoom hebt die oppositiepoliticus is, is onvoldoende om door Venezolaanse autoriteiten te worden vervolgd. U hebt immers altijd probleemloos in Venezuela kunnen verblijven. Het feit dat uw halfbroer A. (...) en zijn echtgenote wel de vluchtelingenstatus kregen, doet hieraan geen afbreuk. Er moet immers worden benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele merites dient te worden beoordeeld. Uw oom was ooit kort burgemeester van Bermudez, maar dit was in 1990 en een periode toen Acción Democrática nog aan de macht was in Venezuela. Zijn voormalig burgemeesterschap is dus niet dermate recent of langdurig gebleken dat uw familie hier buitensporig door onder de aandacht zou komen. Momenteel is hij gemeenteraadslid voor Acción Democrática in Bermudez, maar uit de informatie betreffende het conflict met Luis Velasquez blijkt dat door de leiding van Acción Democrática aan C. M. (...) wordt verweten te veel de kaart te trekken van het regime. Uit voorgaande blijkt dat er niet kan worden besloten dat uw oom een oppositielid is van een dergelijke bekendheid dat u louter omwille van uw – eerder verre – verwantschap met hem een vrees voor vervolging dient te koesteren.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker ook de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Het feit dat u Venezuela op legale wijze met uw paspoort verliet (verklaring DVZ, p. 11) bevestigt dat uw vrees voor de Venezolaanse overheid minstens dient gerelativeerd te worden. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat uw familie geen problemen ondervond na uw vertrek (notities persoonlijk onderhoud, p. 7) Er zijn dan ook geen indicaties aanwezig dat u bij terugkeer naar Venezuela problemen zal ondervinden omwille van uw deelname aan vier oppositiebetogingen of uw verwantschap met C. M. (...).”

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Wat betreft verzoekers vrees om in Venezuela als oppositielid geen werk meer te vinden, wordt in de bestreden beslissing ten slotte nog als volgt overwogen:

“Vooreerst merkt het CGVS op dat het louter ondervinden van moeilijkheden bij het vinden van een job niet kan beschouwd worden als het ondergaan van vervolging. Daarenboven overtuigen uw verklaringen het CGVS niet dat u geen werk kon vinden omwille van het feit dat u gekend staat als oppositielid. U verklaart als visser te zijn bestolen door colectivo's en de criminele bende “Tren de Aragua”. Dit waren echter geen aanvallen die specifiek tegen u gericht waren, aangezien u verklaart dat ze iedereen aanvielen die ze konden vinden (notities persoonlijk onderhoud, p. 22). Over uw werk in de bouw legt u tegenstrijdige verklaringen af. U verklaart eerst dat de vakbonden voor het werk in de bouw instonden en dat u er geen werk kreeg omdat u van de oppositie bent (notities persoonlijk onderhoud, p. 9). Nadien verklaart u plots dat u wel in de bouw hebt gewerkt, maar dat u ermee stopte omdat uw loon slechts onregelmatig werd uitbetaald. U probeerde nog bij één andere werf te beginnen maar werd niet aangenomen, en nadien zocht u geen ander werk meer (notities persoonlijk onderhoud, p. 22-23). Uit voorgaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u geen werk kon vinden omwille van uw politieke kleur. U werd immers tewerkgesteld in de bouwsector, waar volgens u de vakbonden – die gelinkt zijn aan het regime – de plak zwaaien. U stopte zelf met deze job en zocht daarna geen ander werk meer, waardoor u bezwaarlijk kan beweren dat het u onmogelijk werd gemaakt om in Venezuela te werken.

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig onverlet worden gelaten, onverkort door de Raad overgenomen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 11, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoeker neergelegde documenten:

“Uw paspoort kan hoogstens uw identiteit, nationaliteit en reisweg staven. Het fiscaal attest van uw moeder legt u neer om uw voormalige woonplaats te staven (notities persoonlijk onderhoud, p. 22). Uw woonplaats wordt in deze beslissing niet betwist, maar er wordt ter volledigheid wel op gewezen dat het

attest enkel de woonplaats van uw moeder kan staven aangezien uw naam er niet op wordt vermeld. De attesten met betrekking tot het politiek activisme van u en uw familie en uw lidmaatschapskaart van Acción Democrática werden reeds besproken. De verkiezingsposter van C. M. (...) staat enkel dat hij ooit kandidaat was voor het burgemeesterschap, iets wat in deze beslissing niet wordt betwist. De USB stick bevat een artikel over een vuurgevecht op een bus, verschillende video's en artikels met betrekking tot piraterij, printscreens van de facebookaccount van een lid van de Tren de Aragua onder ander betreffende de dood van W. B. (...), een artikel over een aanval op het kantoor van Voluntad Popular, een artikel over de moord op een politieagent en een militair en een artikel over een oppositiebetoging in Carupano op 24 januari 2019. De berichten betreffen gebeurtenissen in Carupano, die echter meestal dateren van na uw vertrek. U wordt in de artikels en video's niet genoemd. Deze artikels en video's bevatten dan ook algemene informatie die geenszins aantonen dat u persoonlijk een vrees voor vervolging dient te koesteren. De enige bestanden die betrekking hebben op uw persoon zijn foto's van personen op een betoging. Hiervan lijkt één foto van uzelf te zijn. Deze foto kan hoogstens staven dat u deelnam aan een betoging, wat in deze beslissing niet wordt betwist. Ze toont niet aan dat u hierom vervolgd werd."

Deze motieven worden door verzoeker op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De landeninformatie die verzoeker bij het verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoeker, stukken 3-18) heeft geen betrekking op zijn persoon of op de vervolgingsfeiten die hij aanvoert en kunnen zijn vrees voor vervolging bijgevolg niet staven. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij in de inventaris vooropstelt, bij het verzoekschrift geen onbeantwoorde e-mails van zijn raadvrouw of onleesbare screenshots van zijn persoonlijk onderhoud voegt en hierover in het verzoekschrift evenmin enige toelichting verschaft.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Waar verzoeker in het eerste middel nog betoogt dat slachtoffers geen bescherming van hun overheid kunnen verkrijgen, wijst de Raad er op dat vermits hij de door hem voorgehouden problemen niet aannemelijk maakt, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Venezuela irrelevant is.

Waar verzoeker de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aanvoert, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hieraan geen geloof wordt gehecht.

In de mate dat verzoeker zich baseert op de algemene socio-economische situatie in Venezuela om een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen, en er aan de hand van verschillende rapporten en persartikels op wijst dat het de Venezolaanse bevolking aan voorzieningen in elementaire levensbehoeften, zoals voeding,

huisvesting en medische zorg ontbreekt, stelt de Raad vast dat de teneur van de door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde informatie in dezelfde lijn ligt als de informatie in het administratief dossier (adm. doss., stuk 12, map met 'landeninformatie') en deze die door verwerende partij wordt gevoegd bij haar aanvullende nota. Hieruit blijkt dat de socio-economische situatie in Venezuela is geïmplodeerd, dat vele Venezolanen (deels) afhankelijk zijn van voedselbedelingen en dat de tekortkomingen in de publieke gezondheidszorg en andere voorzieningen vele inwoners bijzonder zwaar treffen. De hyperinflatie betekent uiteraard dat de financiële draagkracht van de Venezolanen enorm achteruit gegaan is zodat ze moeilijker kunnen voorzien in hun dagelijkse noden. Voedselimporten werden tijdelijk geschorst en blijven onvoldoende. Als gevolg hiervan vertrokken vele Venezolanen naar de buurlanden. Dergelijke tekorten in de basisbehoeften leiden dan ook tot een stilvallen, minstens vertraging, van de economische bedrijvigheid doorheen het land wat dan opnieuw een verarming meebrengt van een deel van de Venezolaanse bevolking.

De Raad benadrukt hierbij de vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) dat mishandeling een minimumniveau van ernst moet bereiken om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen en dat de beoordeling hiervan relatief is en afhangt van de omstandigheden van de zaak (EHRM van 23 maart 2016, nr. 43611/11, "*F.G. e.a. / Sweden*", §§ 111-112).

Bij arrest nr. 59166/12 van 26 augustus 2016, "*J.K. e.a. / Sweden*", §§ 79-81 bevestigt het EHRM deze algemene principes inzake artikel 3 (§ 79) zoals uiteengezet in "*Saadi v. Italy* ([GC] no. 37201/06, §§ 124-133, ECHR 2008) and, most recently, in *F.G. v. Sweden* ([GC], no. 43611/11, ECHR 2016)". Het risico moet reëel zijn en er moet aangetoond worden dat de nationale autoriteiten "*are not able to obviate the risk by providing appropriate protection*" (zie EHRM 17 juli 2008, nr. 25904/07, "*NA. / The United Kingdom*", § 110; EHRM 20 januari 2009, nr. 32621/06, "*F.H. v. Sweden*", § 102; en EHRM 29 april 1997, nr. 24573/94, "*H.L.R. / France*", § 40). Het EHRM benadrukt nog dat (§ 80) deze hoge drempel tevens geldt wanneer het gevaar uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot nationale autoriteiten. Ten slotte stelt het EHRM ook nog dat artikel 3 van het EVRM geen beoordeling uitsluit van een eventuele interne hervestiging (§ 81 *The Court reiterates that Article 3 does not, as such, preclude Contracting States from placing reliance on the existence of an internal flight alternative in their assessment of an individual's claim that a return to his country of origin would expose him to a real risk of being subjected to treatment proscribed by that provision (see Salah Sheekh v. the Netherlands, no. 1948/04, § 141, 11 januari 2007; Chahal v. the United Kingdom, 15 november 1996, § 98, Reports 1996-V; and Hilal v. the United Kingdom, no. 45276/99, §§ 67-68, ECHR 2001-II)*). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (EHRM 30 oktober 1991, nrs. 13163/87, 13164/87, 13165/87, 13447/87, 13448/87, "*Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk*", § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM 4 december 2008, nr. 20113/07, "*Y./Rusland*", § 79; EHRM 28 februari 2008, nr. 37201/06, "*Saadi/Italië*", § 131; EHRM 4 februari 2005, nrs. 46827/99 en 46951/99, "*Mamatkulov en Askarov/Turkije*", § 73; EHRM 26 april 2005, nr. 53566/99, "*Muslim/Turkije*", § 68).

Te dezen kan verzoeker niet stellen dat hij een kwetsbare persoon is die leefde onder bijzonder benarde, inhumane omstandigheden. Noch kan hij aantonen dat er omwille van de benarde socio-economische omstandigheden in Venezuela een positieve intentie, of verregaande onverschilligheid, zou bestaan om hem persoonlijk aan een onmenselijke of vernederende behandeling te onderwerpen. Verzoeker stelt evenmin dat hij geheel afhankelijk was/is van overheidssteun (onder andere via het systeem van de '*carnet de la patria*'), of dat hij buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, waardoor hij in een toestand van achterstelling zou terechtkomen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, "*Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*", § 282-284; EHRM 11 januari 2007, nr. 1948/04, "*Salah Sheekh / Nederland*", § 137; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, "*M.S.S. / België en Griekenland*", § 254).

De Raad neemt aan dat de ernstige tekortkomingen in het publieke gezondheidsstelsel en de voedselbedeling geweld kunnen meebrengen, temeer gezien de civiele groeperingen die ingeschakeld worden bij de verdeling van goederen en geneesmiddelen. Te dezen wordt in de bestreden beslissing evenwel vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen over zijn profiel en zijn familiale/financiële situatie in Venezuela niet kan worden afgeleid dat er in zijn hoofde ernstige problemen van socio-economische aard bestaan of dat de algemene situatie in Venezuela van die aard is dat hij, in geval van terugkeer

naar Venezuela, persoonlijk een bijzonder risico op een onmenselijke en vernederende behandeling loopt. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen tot het “bachillerato” gestudeerd heeft, gewerkt heeft als lasser en in een visserij, eerst in het huis van zijn moeder en dan in het huis van zijn broer gewoond heeft en een motorfiets had die gestolen zou zijn, betwist deze vaststelling niet en brengt in zijn verzoekschrift geen concrete elementen of argumenten aan die het tegendeel aantonen. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker, indien hij zou terugkeren naar Venezuela, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Wat betreft de falende publieke gezondheidszorg in Venezuela, wijst de Raad op artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet dat als volgt luidt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.” (eigen onderlijning)

Voor zover verzoeker in het eerste middel van het verzoekschrift verklaart te lijden aan “een tumor aan de borst” die goedaardig is maar waarvoor hij regelmatig medicamenten moet nemen om te genezen, maar waartoe geen of onvoldoende toegang is in Venezuela, dient hij zich aldus te richten tot de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ten overvloed voegt de Raad hier nog aan toe dat noch uit de verklaringen die verzoeker aflegde in de loop van de administratieve procedure, noch uit enig medisch attest blijkt dat bij verzoeker een tumor in de borst is vastgesteld.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij in Venezuela, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële behoefte. Verzoeker toont niet aan een onmenselijke of vernederende behandeling te vrezen.

De Raad wijst er ten slotte nog op dat nergens in de informatie uit het rechtsplegingsdossier wordt geadviseerd om aan elke Venezolaan een vorm van internationale bescherming te bieden en benadrukt dat verzoeker *in concreto* dient aan te tonen dat er wat hem betreft in zijn land van herkomst een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat, alwaar hij in gebreke blijft.

2.3.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Zoals terecht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, blijkt nergens uit de informatie in het administratief dossier dat er actueel in Venezuela sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De diepe economische en politieke crisis in Venezuela is immers niet het gevolg van een gewapend conflict maar veeleer van de activiteiten van de huidige en vorige Venezolaanse regeringen en het wanbeheer van de Venezolaanse economie. Zoals nog blijkt uit de COI Focus “Venezuela: Veiligheidssituatie (addendum)” van 1 juli 2019, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, beschikt de oppositie niet over een gewapende arm. De oppressie gaat uit van de staat, zoals het leger, de staatsveiligheidsdiensten of nog groeperingen als de “Colectivos chavistas” en de megabandas, die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Het geweld tijdens betogingen en protesten wordt veroorzaakt door de buitensporige reactie van het leger, de politie, veiligheidsdiensten en andere gevestigde groepen. Voorts draagt niet enkel de mate van wetteloosheid in Venezuela bij tot het politiek geweld maar ook tot het criminele geweld. De Raad kan aannemen dat de druggerelateerde criminaliteit in sommige delen van het land bijzonder ernstig is (zie de COI Focus “Venezuela: Situation Sécuritaire” van 4 april 2019, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd).

Uit de COI Focus “Venezuela. *Situatieschets*” van 15 mei 2020, waaraan in de aanvullende nota van verwerende partij wordt gerefereerd, blijkt dat er in Zulia, Tachira en Apure, evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolivar ook een grotere aanwezigheid waar te nemen is van gewapende groeperingen, dat het geregeld tot confrontaties komt tussen deze gewapende groeperingen onderling en tussen deze gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat, en dat deze confrontaties een invloed hebben op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Verzoeker is evenwel niet van een van deze gebieden afkomstig.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan niet worden afgeleid dat thans in Carupano, in de Venezolaanse staat Sucre, waarvan verzoeker verklaart afkomstig te zijn, een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont dit ook niet aan.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN